ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE | **MAART 2026**

DE WEG NAAR HET SUCCES...

PROMOTIE: DOEL BEREIKT

EN NU OP TITELJACHT!

TERUG VAN VIJF JAAR WEGGEWEEST…

Allereerst de felicitaties voor de promotie naar de eredivisie aan allen, die de club een warm hart toedragen, een steentje hebben bijgedragen en bij de wedstrijd tegen Jong FC Utrecht een fantastisch sfeertje mogelijk hebben gemaakt. Natuurlijk, staf en spelers zijn degenen, die het op het veld moesten doen, maar zonder het logistieke randgebeuren en support van velen zal geen enkele club dit hebben kunnen presteren. Zeer veel respect hebben wij voor de eigenaar van de club. Vergeet niet, dat hij en zijn mensen hun nek hebben uitgestoken om de club nieuw leven in te blazen. Zij haakten niet af bij tegenslag, hadden de moed spelers in cruciale fases te verkopen. Sterker nog: in bepaalde fases spelers aan te trekken! Een welgemeend CHAPEAU! Meer dan een jaar geleden liet Amerika-kenner Willem Post op een clubavond al doorschemeren, dat we met onze eigenaar een uniek en succesvol persoon in huis hadden. Hij loopt niet zomaar weg en de club zou veel plezier aan hem gaan beleven en dat hij een groot hart heeft voor de sport. PRACHTIGE VOORSPELLING, zo is gebleken.

Promoveren voelt als kampioen worden. Echter, als sporter blijf je toch het beste resultaat nastreven. En dat is kampioen worden. Als voetballer maak je dit niet vaak mee. Dus hopen we allemaal, dat het kampioenschap het volgende doel is. Succes heren!
Uit eigen ervaring als voetballer, coach en hoofd Opleidingen bij onze Club kan ik zeggen dat winnen van titels nooit verveelt! Tegelijkertijd hopen we, dat Vrouwen 1 zich kunnen handhaven. Helaas heeft een tussentijdse ‘degradatieregeling’ vanuit de KNVB dit moeilijker gemaakt. Maar bovenal blijven de vrouwen streven naar sportieve handhaving.
Bij de Jeugdopleiding is het wat onrustig na onder meer het terugtrekken van Albert van der Dussen als Academy Directeur. Nieuwe ideeën en andere invullingen van functies zullen de toekomst van onze jeugdafdeling gaan bepalen. Ieder is benieuwd, hoe de toekomst er uit gaat zien. ADO Groen bruist en heeft binnen de samenleving een belangrijke sociaal /maatschappelijke functie. Dit leidde er mede toe, dat een aantal grote bedrijven zich daarbij aansloot.

Even terug in de tijd. In de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw was ADO een geziene en medebepalende club in de Nederlandse voetbalwereld. De Club leverde ook mensen, die op sportief, scheidsrechterlijk en bestuurlijk niveau, soms zelfs in de top van het internationale voetbal, prominente posities innamen. Het project ‘Museum terug in het stadion’ krijgt met inspanning van velen - ook financieel vanuit de Vereniging – steeds meer body. Nu weer zijn er twee vitrines gevuld met uniek materiaal uit de oorlogsjaren 1942 en 1943, toen onze Club tweemaal landskampioen werd. Realiseren gaan we verder om een soort museumroute met diverse items van door de jaren heen te realiseren.
Een route met hopelijk als eindpunt de brasserie/fanshop. Binnenkort zullen meerdere unieke spullen die nu zijn opgeslagen door het bestuur van de Stichting Rood-Groen-Geel, waaronder het museum valt, worden opgehaald. Mocht u materiaal hebben, dat tentoongesteld kan/mag worden? Dan kunt u altijd met mij contact opnemen om na te gaan hoe dit oppakken. De gangen rondom de Senaatskamer hebben een grondige opknapbeurt nodig. Hulp, zowel financieel als te zijner tijd eventuele nodige handjes, is welkom. Komende maanden gaan we zien waar we op alle fronten staan. Een positieve instelling levert ook positief resultaat op. De start van de bouw van de accommodatie op het trainingscomplex van de profs in het Zuiderpark is nabij.

Is er nog wat te wensen? Jazeker, nog heel veel. We staan niet stil! Dus, Eredivisie, let op: ADO Den Haag komt eraan! Guess who’s back!

Ik wens u allen veel plezier, de komende maanden.
Hup ADO Den Haag!

Wim van Laar,
uw voorzitter

Colofon

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag
Februari 2026

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Glenn Duijzer
Roeland Gelink
Marc Klaui
Frans Leermakers
Herman Lubsen

Grafische vormgeving:
Studie Blanco Haug

Foto’s en illustraties:
ADO Den Haag/
Angelo Blankespoor
Frans Leermakers
Eric de Wit
Rick van Zon

Uit de archieven van:
Jan-Hermen de Bruijn
Frans Leermakers
Martin Woltman

Alles wat fout ging in één beeld door fotograaf Angelo Blankespoor gevangen na ADO Den Haag-Excelsior, de finale van de nacompetitie in 2022 en vijf jaar als een nachtmerrie zou voortduren.

DE WEG NAAR HET SUCCES,

GEPLAVEID MET TEGENSLAGEN, TELEURSTELLINGEN, HOBBELS EN HINDERNISSEN

HET IS DAN **EINDELIJK GELUKT!** NA VIJF SEIZOENEN KEUKEN KAMPIOEN DIVISIE MAG ADO DEN HAAG **HERINTREDEN IN DE EREDIVISIE.** HET WAS GEEN PAD, DAT OVER ROZEN GING. ZELFS NIET IN DE NOG NIET AFGESLOTEN VOETBALJAARGANG. STERKER, ONOMWONDEN KAN WORDEN GESTELD, DAT DE WEG NAAR HET SUCCES WAS **GEPLAVEID MET TEGENSLAGEN,** TELEURSTELLINGEN, HOBBELS EN HINDERNISSEN. ZOWEL SPORTIEF, ORGANISATORISCH ALS BESTUURLIJK.

ADO Den Haag zat al tijdens de tuimeling uit de Eredivisie middenin de overnameperikelen. De club zag geen verwachte financiële injecties van United Vansen, de Chinese eigenaar, meer binnenkomen. Zonder dat infuus dreigde absolute ondergang. De club, waar algemeen directeur Edwin Reijntjes met de overgebleven leden van de Raad van Commissarissen en door de rechtbank benoemde herstructureringsdeskundige Jeroen Reiziger de leiding vormde, zag de WOA-procedure als enige uitweg om een faillissement te voorkomen. ADO Den Haag werd als levensvatbaar gezien, mits de schuldeisers een behoorlijk deel van hun vorderingen zouden laten schieten. 'Mooi' voor de club, maar een allesbehalve fraai fait accompli voor de vorderaars. En dan was er nog de langgerekte worsteling over het eigenaarschap.

Corona

United Vansen wilde deze regelen, maar juridisch ging dat uiteindelijk niet meer. Hierna volgde een wirwar aan publicaties over bijna talrijke gegadigden voor de overname, die voor grote onrust en onzekerheid zorgden. En dan, de licentiecommissie van de KNVB moest er ook iets van vinden. Zij had al het zware middel van puntenaftrek toegepast vanwege het niet indienen van een sluitende begroting. En dan golden er ook nog de beperkingen van de coronamaatregelen van de overheid (geen publiek, beperkt publiek, gezondheidsverklaringen en nog veel meer).

Ruud Brood

Ondertussen ging trainer Ruud Brood aan de slag met zijn voorbereidingen voor het eerste seizoen in de KKD. Met assistentie van Giovanni Franken en Edwin Grünholz. En Academy-directeur Albert van der Dussen fungeerde op interim-basis ook als technisch manager, handelend met een nagenoeg lege portemonnee. Het kwam eerder neer op 'Back to the basic'.
Er had zich via Jong ADO Den Haag talentvolle beloften aangediend (Xander Severina, Tyrese Asante, Cain Seedorf, Marius van Mil, Jamal Amofa, Sem Steijn). Daryl Janmaat maakte zijn actieve spelersloopbaancirkel rond bij ADO Den Haag, dat ook nog af wilde van op de begroting drukkende krachten als Shaquille Pinas, Marko Vejinovic, Peet Bijen, John Goossens en Aaron Meijers. Allen vonden zij geleidelijk elders emplooi. Zodoende ontstond er dan toch nog enige ruimte om transfervrije krachten als Boy Kemper, Dhoraso Moreno Klas,

Thomas Verheydt, zich ontpoppend als een schutter van formaat, zoals hier tijdens TOP Oss-ADO Den Haag in najaar 2021.

Gregory Breinburg en Thomas Verheydt vast te leggen. Desalniettemin waren er geen sportieve verwachtingen. Dat er kon en mocht worden gevoetbald, daarmee moest de club al blij zijn. Maar ja, als de nood het hoogst is, is de redding nabij. Sportief zou dit mooi uitkomen.
Thomas Verheydt scoorde al bij zijn debuut als invaller tegen Jong Ajax. Titelfavoriet FC Volendam bond de Brood-brigade op de eigen Dijk aan de zegekar met toen ontluikende belofte Sem Steijn. Zeker uit tegen MVV Maastricht waar via een galavoorstelling juist tegen de verdrukking in de eerste periodetitel werd behaald. In die novembermaand van 2021 kwam de overname door Bolt rond en kon de goedkeuring van de licentiecommissie van de KNVB weggedragen. En Eljero Elia maakte zijn rentree als speler van ADO Den Haag! Na de eerste golf van euforie volgde een onvermijdelijke dip met afwisselend positieve en mindere ontwikkelingen. Het keeperstalent Hugo Wentges maakte onverwacht zijn debuut door een schouderblessure van routinier Luuk Koopmans. De storm Euniche blies het dak van het stadion deels weg en alsof er niet genoeg ellende was overwonnen haalde de thuiswedstrijd tegen Jong PSV het einde niet door een stroomstoring. In de trant van 'de lamme helpt de blinde' bood ADO Den Haag aan AZ alle gastvrijheid aan, omdat in Alkmaar een tribunedak instortte. Dus toch Eredivisie- en zelfs Europees voetbal in het Cars Jeans Stadion!

The continious story ging verder: in februari ontslag Ruud Brood als een donderslag bij heldere hemel. Assistent Giovanni Franken nam het roer over en bij ontstentenis soms Edwin Grünholz. De play-offs dienden zich aan. NAC Breda en FC Eindhoven konden niet op tegen de

November 2021: periodekampioen, tegen de verdrukking in!

geel-groenen, waar Thomas Verheydt met zijn doelpuntenproductie het record van Carol Schuurman naar de archieven schoot. En toen kwam de finale van de nacompetitie, waarin ADO Den Haag de wonderbaarlijke directe terugkeer naar het Walhalla zou realiseren. Twaalf minuten voor het einde stond de ploeg met negen tenen in de Eredivisie (met 3-0 voor) en toch ging het mis na strafschoppen. Het drama wierp de club voor jaren achterop.

Dirk Kuijt

Dirk Kuijt kwam als nieuwe trainer, zijn eerste job in deze functie. Daryl Janmaat verruilde het spelerskostuum voor het maatpak van technisch manager. Allebei gepokt en gemazeld in de actieve voetbalwereld, maar pure groentjes in leidinggevende functies. Samy Bourard, Hervé Matthys waren niet meer beschikbaar, het grote talent Sem Steijn vertrok transfervrij naar FC Twente. De vacatures werden kwantitatief, maar niet in alle opzichten kwalitatief opgevuld met de komst van Boy Kemper, Daryl Werker, Max de Waal, Belarbi, Carlson, Jordy Wehrmann, Malik Sellouk, Denzel Hall,

Dirk Kuijt spoort ADO Den Haag aan in de uitwedstrijd tegen PEC Zwolle.

Amir Absalem, Gyllermo Siereveld en Joelle Zwarts. En de competitiestart? Een nog genadig pak slaag van 4-0 in Almelo tegen Heracles met duurzaam gevoelig gevolg. Wel af en toe een opleving, maar de op zich aardige persoon Kuijt slaagde er niet in de drive die hij had

als speler in de top als trainer over te brengen op zijn pupillen. In november 2022 een wisseling van de wacht: Kuijt weg en als grote verrassing presenteerde algemeen directeur Edwin Reijntjes Dick Advocaat als de nieuwe man aan het technische roer. Onder de sympathieke oud-speler en als trainer internationaal gelouterd vertoonde zijn ploeg enige progressie, maar pakte geen prijs. Alleen een bekerstunt thuis tegen GA Eagles met een praktisch kansloos vervolg bij PSV. Wel bijna een periodetitel, maar kansloos verlies thuis tegen Heracles Almelo bracht Almere City FC in pole position en zelfs als noviteit promotie naar het hoogste niveau via het toetje van de nacompetitie. Knuffeltrainer Advocaat verlengde zijn contract niet, hij had in vele opzichten bij lange niet het ADO aangetroffen zoals hij gewend was in zijn actieve spelersloopbaan.

Dick Advocaat, wel de beste trainer van de derde periode, maar geen prijs.

Zowel in- als extern ontstond voor enige tijd een bestuurlijk en organisatorisch vacuüm. Onduidelijkheid of er nu wel of geen directie in functie was. Spelers wisten niet waar zij moesten aankloppen. Boy Kemper wilde blijven, maar koos voor zekerheid en stapte over naar NAC Breda. Talentvolle aanvaller Nick Broekhuizen stapte zodoende over naar Quick Boys om daar vooral prachtige bekerstunts tegemoet te gaan. Eigenaar Bolt en zijn adviseurs vonden het tijd om organisatorisch anders te gaan doen. Oud-international en WK-finalist (in 2010) Joris Mathijsen kwam als technisch directeur. En als algemeen directeur een vrouw! Natascha van

ADO Den Haag-Excelsior, de finale van de nacompetitie 2022, toen alles er nog prachtig uitzag.

De nieuwe leiding Joris Mathijsen en Natascha van Grinsven-Admiraal.

Grinsven-Admiraal, tot dan commercieel directeur van Telstar. Darije Kalezic heette de opvolger van Dick Advcoaat.

De nieuwe leiding trof een afgeroomde spelersgroep. Het doorgebroken talent Finn van Breemen vertrok voor een miljoen naar FC Basel. Ook de onder Dick Advocaat aangetrokken aangetrokken Joey Sleegers zocht zijn heil elders. Thomas Verheydt ging een Turks avontuur aan bij Corum FK. Mathijsen en Kalezic spraken hun netwerken aan om de uit veel Onder 21'ers bestaande spelersgroep aan te vullen. Kürsad Sürmeli kwam, En Matteo Waem.

Darije Kalezic, hier in gesprek met Wietze Smid.

Van de elders in Europa gevestigde Bolt/Globalonclubs kwamen Henri Koudoussou (FC Augsburg) en Justin Ché (Bröndby). Mathijsen pikte van FC Volendam de bij het publiek de meer bekende en erkende Henk Veerman en Daryl van Mieghem op. Jort van de Sande zat bij NAC moeilijk en koos de door Mathijsen aangeboden ontsnappingsroute naar ADO Den Haag. De verdediging kreeg in Bart van Hintum van PEC Zwolle er een brok inzicht en ervaring bij en met Mo Hamdaoui, Jerry van Wolfsburg

Het veel scorende duo Jort van der Sande en Henk Veerman.

en Joel Ideho extra aanvallers. De Amerikaan Gennaro Negro moest gaan fungeren als back up voor de verdediging.

En de start bleek best bemoedigend met Henk Veerman als de veel scorende spits. Van der Sande deed voor hem nauwelijks onder. Hoogtepunt vormde de uitzege van 0-1 bij FC Groningen. Voor de jonge, zich sterk ontwikkelende doelman Hugo Wentges een dieptepunt, want zijn daar opgelopen blessure zou hem lang aan de kant houden en kwam uiteindelijk niet meer op het niveau van toen. Een dag later legde Mathijsen al oudgediende Tim Coremans vast. Nadat via de uitzege van 0-3 bij MVV Maastricht de tweede plaats was bereikt vertoonden de resultaten een grotesk wisselend beeld. Indrukwekkend was wel, dat de ploeg er ruim tienmaal in slaagde na een achterstand niet te verliezen. De instabiliteit noopte trainer Kalezic wel tot het bedenken van een ander speelsysteem, dat weinigen begrepen. Het uitblij-

ven van resultaten en prijzen deden zijn imago geen goed. Dit, ondanks winterse versterkingen met de komst van onder anderen Jari Vlak, Alex Schalk en doelman Nick Marsman. Toch bereikte ADO Den Haag de play-offs voor promotie naar de Eredivisie. En Henk Veerman werd met 23 voltreffers topscorers van de KKD.
De play-offs eindigden in een afgang. Na eliminatie van De Graafschap doemde Excelsior op als tweede hindernis, waartegen zich opnieuw een Haags drama voltrok. Ditmaal op Woudesteijn… Pff, een debacle van 7-1, vooral door toedoen een nog tamelijk anonieme spits Troy Parrott (Ierland, nu AZ). En een al in de eerste helft leeg geveegd uitvak.

Niets te eisen hebbende supporters bevolen het vertrek van Kalezic, maar de leiding wilde daar niets van weten. Kalezic maakt zijn contract af. De trainer hervatte na de zomerstop zijn werk soms met politiebescherming.
Een groep zonder Marsman, Veerman, Klas, Komljenovic, Sellouki, Absalem en Asante. En in de voorbereiding vertrok Jort van der Sande naar Dundee United. Steven van der Sloot keerde terug na avonturen bij Ajax en Schalk 04, Milan Hokke werd gehuurd van Feyenoord. Verder kwamen Dano Lourens (Jong Sparta), Sekou Sylla (SC Cambuur), Juho Kilo (Hamburger SV 2), de Noord-Ierse loodgieterende spits Lee Bonis van Larne FC, cultfiguur Diogo Tomas en na de competitiestart uit Zweden nog Elias Mohammad.
Op de matige, magere competitieouverture volgde in wedstrijdronde zes een explosie bij TOP Oss: zege van 1-5 met een hattrick van Bonis, gevolgd door een werkelijk gala-optreden thuis tegen Roda JC (3-0). Daarna zakte de zaak ineen, met als dieptepunt de bekernederlaag van 1-4 tegen de inmiddels tot plaaggeest geworden SC Cambuur. Silvinho Esajas werd met zijn laconieke optreden veel verweten en Kalezic deed hem in de ban. FC Volendam heette Esajas' volgende bestemming.

Onder 21

Groot lichtpunt: Kalezic en zijn staf bezochten regelmatig De Aftrap om de vorderingen van aanstormende talenten van Onder 21 en Onder 19 te volgen. Gevolg:
Ron Bokaye, Lorenzo Maasland, Illaijh de Ruijter, Joey Brandt, Sky Heesen en Issac Dijkhuizen maakten hun debuut in het Haagse keurkorps zoals een seizoen eerder Finn de Bruin en Maikey Houwaart dat hadden gedaan in het gewonnen bekerduel met Eredivisionist

De nieuwe technische leiding: Robin Peter en td Mark Wotte.

Sparta. En nog meer tieners van De Aftrap werden – in oefenduels – betrokken bij de selectie van het eerste (Caleb Kramer, Sem Eekhout, Devyn Payne, Bram Wesseling, Thijmen de Koning, Danilo van Roekel, Ties Brouwer, Jayden Tammes), maar maakten (nog niet) hun officiële debuut. In de winterstop kwamen Taneli Hämäläinen, Luka Reischl en Cameron Peupion er nog bij. Na de winterstop, maar nog voor sluiting van de transferwindow keerde Evan Rottier na anderhalf jaar FC Eindhoven terug op het oude nest. De oogst bestond uit het winnen van de derde periodetitel, directe promotie zat er uiteindelijk niet in. Dus weer nacompetitie. Tegen Telstar, dat in de oefenwedstrijd tijdens de winterstop op 4 januari 2025 al blijk gaf onder trainer Anthony Correia een bijzonder lastig te bestrijden systeem te spelen. Dat bleek ook in de play-offs, eerst in Velsen, vervolgens in Den Haag (2-0 respectievelijk 0-1). Telstar verkeerde in sprookjesland, won uiteindelijk de play-offs, belandde in de Eredivisie, voorzag in allerijl haar stadion van natuurgras en nieuwe tribunes en had ADO Den Haag veroordeeld tot weer een seizoen KKD.

Darije Kalezic liep uit zijn contract, wilde verder, maar verlangde ook garanties voor versterking die kans op promotie zouden vergroten. De leiding zag meer in een andere trainer. Td Mathijsen – die intussen de van Feyenoord geleende Milan Hokke had vastgelegd – knoopte gesprekken aan met John van den Brom, de technische vertegenwoordiging van eigenaar Bolt zag meer heil in Robin Peter (38), die als hoofdtrainer had gedebuteerd

bij FC Emmen, maar al na een halve competitie daar opstapte wegens verschil van inzicht over de te hanteren lijn en vervolgens ging assisteren bij Cercle Brugge. Verder kon hij 'slechts' bogen op een heel bescheiden actieve voetballoopbaan en een fiks aantal jaren als jeugdtrainer bij voornamelijk Red Bull Leipzig, dat zeer speciale oefenmethodes en visies ontwikkelde. Mathijsen stapte op, ADO Den Haag zat ineens zonder trainer, td en nog veel meer zaken waren niet geregeld. De start van de training werd uitgesteld. Kortom, opnieuw een bestuurlijk en organisatorisch vacuüm. Plan B was er misschien wel, maar kon nog niet in werking worden gesteld, waardoor de buitenwereld de club weer voor even als de risée van de voetbalwereld kenschetste. Assistent-trainer Levi Schwiebbe fungeerde enkele weken als de man in charge tot de aanstelling van Robin Peter.

Rustig en consistent

Peter manifesteerde zich als een totaal andere persoonlijkheid dan Kalezic. Rustig, consistent (een woord, dat hij zelf heel vaak over zijn team zou bezigen), veelal observerend, af en toe adviserend (en langs de lijn met een nog zeldzamer veel meer decibellen producerend geluid dan zijn voorganger!) en duidelijk en vasthoudend een lijn en speelwijze volgend. Met praktisch dezelfde groep als een seizoen eerder bracht hij de visie van hoog drukken zetten, de tegenstander zo min mogelijk de bal gunnend over. In de voorbereiding was het nog zoeken en wennen, het voor het eerst sinds jaren perfecte oefenprogramma (praktisch het enige dat perfect was voorbereid) en bleek de werkelijke sterkte van de ploeg nog niet echt in te schatten. Daarom werd de openingswedstrijd van de competitie tegen het uit de Eredivisie getuimelde Willem II (dat befaamde schutters als Devin Haen en Thomas Verheydt aantrok) gevreesd. Nou, het werd een daverende, sprankelende première, uitmondend in een zege van 5-1. Een droomstart, die iedereen in vervoering bracht. Het volgende optreden, uit tegen Jong FC Utrecht, stelde de flow even uit, getuige de puntendeling van 2-2. Daarna ging de Robin Peter Express rijden en kwamen heel veel van de ideeën en bedoelingen tot gewenste resultaten.

Mark Wotte

De vacature van td loste de organisatie op door Mark Wotte nog tijdens de voorbereiding aan te stellen. Hij had zijn relatief bescheiden spelersloopbaan (onder meer bij FC Den Haag) een rijk vervolg gegeven: als trainer (in het profvoetbal beginnend bij ADO Den Haag), technische directeur en bondcoach in diverse landen. Teruggekeerd in Den Haag kwam de geboren Tukker tot rust. De status van ambteloos burger duurde kort, verscheen op de radar als trainer van de Koninklijke HC en VC en filosofeerde met zijn vroegere assistenttrainer bij Southampton Scott McLaughlan (nu hoofd voetbalzaken van ADO's eigenaar Bolt/Globalon) over de club. Het mondde uit in de opvulling van de td-vacature. Kenner van de club, inmiddels dik ervaren in technisch management, kenner van de mores in de voetbalwereld, ambitieus maar een stuk rustiger en meer weloverwogen overkomend, beschikkend over een uitgebreid netwerk en werkend met een gevoel voor de club en de stad. Direct na zijn benoeming ontpopte zijn mobiel zich tot zijn grote vriend. Vrienden, kennissen en vooral zaakwaarnemers overstelpten Wotte met tips. Enkele monden uit in de komst van nieuwelingen, aanvankelijk bedoeld als aanvulling van de selectie die op sterkte moest worden gebracht. Zo kwam Jesse Bal, een spits van Jong Sparta, die kort na ondertekening van het contract zich prompt manifesteerde in een oefenduel met PEC Zwolle. En vulden Mees Kreekels, Mylian Jiménez en Nigel Thomas de selectie aan.

Grote voorsprong

ADO Den Haag bouwde op de ranglijst een enorme voorsprong op ten opzichte van de rest. Alleen SC Cambuur bleef in het spoor en zou de ongenaakbaar lijkende brigade van Peter ook de eerste nederlaag toebrengen. Van die tegenslag raakte zij niet uit balans. De strijdwijze bleef gehandhaafd, de spelers werden niet à la minute afgerekend op verlies. In december en begin januari leek de Haagse code gekraakt. Vijfmaal achtereen puntenverlies brachten de geel-groenen – tijdens de winterse transferwindow aangevuld met het Emmer duo Pascal Mulder en Jalen Hawkings en spits Bryan Fiabema – niet uit balans. Vanaf Roda JC uit (0-3) rolde de zegekar weer, al was bij Almere City FC een kuiltje niet te ontwijken. ADO Den Haag zette koers naar promotie, die in de meer dan sfeerrijke thuisbeurt tegen Jong FC Utrecht met 1-0 werd gerealiseerd. Geen galavoorstelling, maar wel uitmondend in de doelstelling: promotie en na vijf jaar KKD terugkeer naar de Eredivisie. Voetbalvakbladen en statistici rolden over elkaar om de speelwijze van ADO Den Haag te adoreren. Het was niet alleen scorebordjournalistiek, maar ook

Happy end: promotie, terug naar de Eredivisie en ontwaakt uit de jarenlange nachtmerrie.

cijfermatig onderbouwde stellingen, die de ploeg van Robin Peter zelfs deden uitroepen tot de meest offensieve ploeg van Europa. Dus vóór topclubs als Paris SG, Bayern München, Liverpool etc. etc. etc. Een speler als Juho Kilo scheen zich te hebben ontpopt als de man met de meeste offensieve passes. Wat een eer, wat een erkenning! Natuurlijk gingen de gelukwensen naar Peter en de zijnen. Maar niet mag worden vergeten, dat Joris Mathijsen en Darije Kalezic mede grondleggers waren. Met nagenoeg dezelfde groep klaarde Peter de klus. Wellicht deed 'over acting' tijdens het coachen Kalezics imago geen goed en kwamen de Simeone-achtige imitaties bij de spelers nauwelijks aan, Peter observeerde meer dan hij coachte en overtuigde zijn pupillen in nadere gesprekken. Het was wellicht de finishing touch, die leidde tot het lang verbeide succes.

Frans Leermakers

MEDEDELINGEN

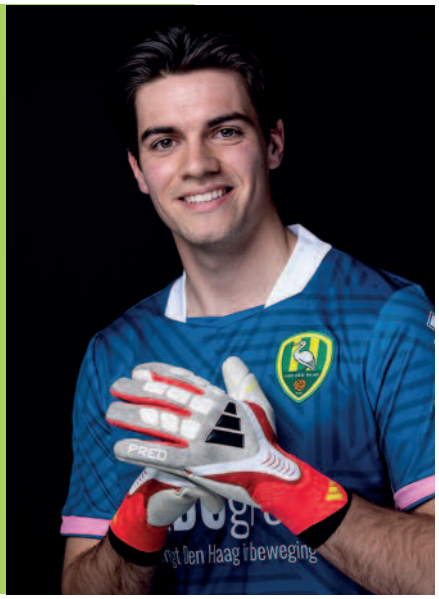

MATTEO WAEM

Matteo Waem verlengde onlangs zijn contract met ADO Den Haag. De huidige overeenkomst van de linker centrale verdediger zou komende zomer aflopen. De 25-jarige centrale linkerverdediger tekende tot de zomer van 2028. De Belg kwam in de zomer van 2023 van MVV Maastricht, waar hij drie seizoenen actief was.

SEM EEKHOUT

Sem Eekhout bereikte een akkoord met ADO Den Haag over een nieuwe verbintenis. De 19-jarige doelman zette zijn handtekening onder een contract, dat hem tot medio 2028 aan de club bindt. Eekhout staat onder de lat bij ADO Den Haag onder 21 en wordt met regelmaat toegevoegd aan de wedstrijdselectie van het eerste team. De in Kwintsheul geboren Eekhout begon zijn loopbaan bij Quintus en maakte in 2014 de overstap naar de Onder 8 van ADO Den Haag. Ook maakte hij in de afgelopen jaren soms deel uit van nationale jeugdselecties.

EERSTE PAAL

De nieuwbouw op het trainingscomplex van de mannenprofs in het Zuiderpark gaat beginnen. Op woensdag 8 april wordt de eerste paal geslagen. Sinds maandag 16 maart zijn graafwerkzaamheden aan de gang om de bodem bouwrijp te maken (zie foto). Good old Lex Schoenmaker verricht samen met sportwethouder Hilbert Bredemeijer de eerste officiële bouwhandeling.

HENK DE ZEEUW

Na goed overleg met de club besloot Henk de Zeeuw na het lopende seizoen niet verder te gaan als trainer van Onder 21. De 45-jarige oefenmeester is sinds afgelopen zomer verantwoordelijk voor Onder 21, waarmee hij kampioen werd van de najaarscompetitie en met het team directe terugkeer realiseerde naar het hoogste niveau. Daarvoor was hij hoofdtrainer van de O19, waarmee hij in de voorjaarscompetitie van 2025 kampioen werd en ook terugbracht naar het hoogste niveau. Na constructieve gesprekken is geconcludeerd dat er verschillende inzichten bestaan over de toekomstige invulling van de rol van hoofdtrainer van Onder 21 binnen de club. Op basis daarvan is gezamenlijk besloten dat een vertrek na dit seizoen een logisch gevolg is.

Noach Sherif

Jarret Smees

Tygo Sommer

Pelle Paardekooper

Gal Peled

Mitch van Beek

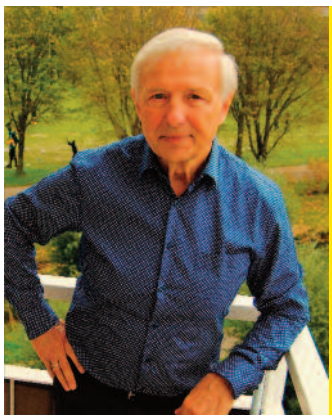
Ties Brouwer

Jayden Tammes

JEUGDCONTRACTEN

Het was op 25 februari een drukte van belang in de Senaatskamer van het WerkTalent.Stadion. Acht jeugdspelers ondertekenden in bijzijn van familie, vrienden en kennissen na een toespraak van technisch directeur Mark Wotte hun eerste profcontract. De gelukkigen, die hun vorderingen in de opleiding beloond zagen, zijn Noah Sheriff (15 jaar en speler van Onder 16), Jarret Smees (16 jaar, speler van Onder17), Tygo Sommer (16 jaar, speler van Onder 17), Gal Peled (17 jaar, speler van Onder 17), Pelle Paardekooper (17 jaar, speler van Onder 17), Mitch van Beek (18 jaar, speler van Onder 19), Ties Brouwer (19 jaar, speler van Onder 21) en Jayden Tammes (19 jaar, speler van Onder 21). Gefeliciteerd mannen en veel succes met de verdere loopbaan!

JACQUES SMIT

Jacques Smit heeft enige tijd gesukkeld met zijn gezondheid. De 84-jarige oud-speler is inmiddels redelijk hersteld en bezocht al weer thuiswedstrijden van het eerste elftal. Zo maakte hij tot zijn grote genoegen de feestelijkheden mee rond de thuisontmoeting van het eerste tegen Jong FC Utrecht, waarin de promotie naar de Eredivisie werd gerealiseerd. Still going strong, Jacques!

HISTORIE IN SENAATSKAMER

Het tentoonstellen van historisch materiaal onderging onlangs uitbreiding. Na de vitrines gewijd aan oud-trainer Ernst Happel en de VS Tour 1967 in de Ernst Happel Lounge staan nu vitrines in de Senaatskamer ingericht met materiaal uit de jaren, waarin ADO landskampioen was (1942 en 1943). Op de foto tonen Jan-Hermen de Bruijn, Ferry Mansveld en verenigingsvoorzitter Wim van Laar, die bij de realisering mede betrokken waren, hun trots op het resultaat.

DE RUIJTER

Het contract van Illaijh de Ruijter is opgebroken en verlengd. Het tot dusver lopende contract zou in de zomer van 2027 aflopen. De nieuwe overeenkomst heeft een looptijd tot zomer 2028. De Ruijter maakte op 1 november 2024 zijn debuut in het eerste elftal, hoewel hij nog speler was van Onder 19 en een dag later pas debuteerde bij Onder 21. Inmiddels is De Ruijter een vaste kracht in de selectie van trainer Robin Peter, onder wie hij links op het middenveld en in de aanval speelt.

OVERLEDEN

Ons bereikte het droevige bericht, dat twee oude bekenden ons zijn ontvallen. Oud-trainer Leo Steegman overleed op 16 februari jl. op 82-jarige leeftijd. Oud-(jeugd)speler Sjaak Groenendijk stierf op 18 maart jl. Hij bereikte de leeftijd van 78 jaar. Ons medeleven gaat uit naar hun nabestaanden. Elders in deze ADO Den Haag Post wordt nader ingegaan op hun heengaan.

EXTRA HEKWERK

Op De Aftrap is extra hekwerk geplaatst. Hiermee moet worden voorkomen, dat fietsers en vooral fatbikers het complex ongeremd kunnen betreden. Bovendien hebben de maatregelen ook tot doel, dat verplaatsbare doelen overal naar toe wordt gesleept. Vooral als er door spelers van de opleiding niet wordt getraind en er geen wedstrijden zijn, maken derden gebruik van de velden ondanks waarschuwingsborden met de tekst ‘Verboden voor onbevoegden’. Op zich betreurenswaardig, dat deze maatregelen nodig zijn en de nodige financiële inspanningen vergen.

HERINNERING AAN... LEO STEEGMAN

VEEL MEER DAN ALLEEN TRAINER

MET HET OVERLIJDEN VAN LEO STEEGMAN (82) IS EEN **VEELZIJDIG MAN** HEENGEGAAN. HIJ WAS NIET ALLEEN VOETBALTRAINER, MAAR ZIJN **SOCIALE BEWOGENHEID** MAAKTE HEM TOT EEN BREED GEORIËNTEERD PERSOON. BETER GEZEGD, PERSOONLIJKHEID. DIE ZORGDE ERVOOR, DAT HIJ NIET ALTIJD DE EERSTE VIOOL BEHOEFDE TE SPELEN, OOK AL WAS HIJ EERDER HOOFDVERANTWOORDELIJKE. **VOETBAL VORMDE GROTE DELEN VAN ZIJN LEVEN** DE HOOFDMOOT, MAAR MET ZIJN CHARME, CHARISMATISCHE INSLAG ZETTE HIJ ZICH OOK IN OP BESTUURLIJK, JOURNALISTIEK, POLITIEK EN MAATSCHAPPELIJK VLAK.

Leo Steegman diende FC Den Haag van 1986 tot 1988. De toenmalige voorzitter Dé Stoop stelde hem aan als jeugdtrainer, samen met Pim van de Meent. De laatste was beoogd hoofdtrainer. Dat gebeurde toen niet direct, omdat FC Den Haag onder Rob Baan ongeslagen kampioen van de Eerste divisie was geworden. Toen deze na een jaar zelf koos voor Roda JC schoof Van de Meent door en werd Steegman diens assistent.
Dat Steegman eerder hoofdcoach was van Sparta, FC Volendam en MVV deerde hem niet zo zeer.
Met evenveel inzet, enthousiasme en professionaliteit fungeerde hij als tweede man.
Gerard van Ruitenburg, nu fungerend als eerste man van de opleidingen van ADO Den Haag, werkte met Steegman samen in diens Haagse periode. ‘Hij was mijn leermeester, een geweldige trainer en mensenmens. Ik was toen een broekie van 29 jaar, voerde vele gesprekken met hem, hoe je moest omgaan met spelers.
We hebben samen colleges gegevens in Miami. Ik heb werkelijk geweldig met hem gewerkt en heel veel van hem geleerd’.

Leo Steegman in het midden, links van hem Pim van de Meent en links Gerard van Ruitenburg.

Steegman maakte furore als veelbelovende voetballer in de jeugd van Feyenoord. Hij deed met de Rotterdamse club ook enkele keren mee aan het befaamde Internationaal Jeugdtoernooi van ADO. Als jeugdtrainer van FC Den Haag was hij ook een keer van de partij op dit evenement. Als profvoetballer diende hij behalve Feyenoord (tweede elftal) ook RCH uit Heemstede.
Heel vroeg legde Steegman zich toe op het trainersvak. Tijdens zijn studie aan het CIOS in Overveen ontwikkelde hij zich tot een veelbelovend trainerstalent en werd door Sparta aangesteld als assistent van trainer Georg Kessler. Toen deze vertrok naar Anderlecht en zijn opvolger Elek Schwartz Sparta niet optimaal aan de praat kreeg werd de toen pas 28-jarige Steegman hoofdtrainer. Met Sparta had hij redelijk veel succes.
De Rotterdamse club nam in het najaar van 1973 de lichtinstallatie op Het Kasteel in gebruik met een wedstrijd tegen Barcelona. Sparta won en toonde aan, waarom de Catalaanse club toen vele miljoenen over had om Johan Cruijff van Ajax los te weken.
Later, als trainer van FC Volendam, bereikte Steegman bijna deelname aan het UEFA Cuptoernooi. Gaandeweg kreeg Steegman te maken met fysiek ongemak (nekher-

Leo Steegman (middelste rij, tweede van links) en de selectie van FC Den Haag in het seizoen 1987-1988.

nia) en verruilde de functie van trainer voor die van technisch directeur. Als zodanig zou hij later ook Sparta dienen. Als veertiger geneerde Steegman zich niet terug te keren in de schoolbanken. Tussen uitsluitend tieners volgde hij met succes de School van Journalistiek en presenteerde daarna radio- en tv-programma's. Ook maakte hij in 1985 deel uit van het reportageteam van de NOS tijdens de Elfstedentocht en interviewde hij op het ijs voorbijrijdende schaatsers.
Huib Ruijgrok, begin zeventiger jaren trainer van ADO's hoogste jeugdelftal, herinnert Steegman als een geweldig man. 'Toen ADO moest bezuinigen op het trainersapparaat bood hij mij aan om zijn assistent bij Sparta te worden. Zo kon Huub Scherpenisse trainer blijven bij ADO en ik kreeg de job bij Sparta, waar ik het C-team ging doen en 's morgens met Steegman de drie profs trainde die de club toen nog maar had. Heerlijke ochtenden waren dat, met die profs onder wie Pim Doesburg en Ray Clarke, de spits.'
'Leo was ook privé een geweldige man. Onze vrouwen konden goed met elkaar overweg. Het contact met zijn kinderen was fijn. En hij woonde in prachtige huizen. In Schoorl, ergens in Friesland op een boerderij en in Zandvoort.' In de laatste plaats was Steegman ook politiek actief en zat in de gemeenteraad voor de Ouderen Partij Zandvoort. Eerder maakte hij deel uit van het eerste bestuur van de vakbond Coaches Betaald Voetbal onder voorzitterschap van Leo Beenhakker.
Het overlijden van zijn vrouw betekende voor Leo Steegman een grote klap. Toch bleef hij tot voor kort actief. Daarom kwam zijn overlijden op 16 februari jl. voor velen geheel onverwacht.

Dank Leo, voor alles wat je hebt gedaan voor de samenleving, de voetballerij in het bijzonder.

HERINNERING AAN... JACQUES GROENENDIJK

TALENT- EN STIJLVOLLE AANVALLER, MAAR TE BESCHAAFD VOOR PROFVOETBAL

HOEWEL VOOR VELEN UIT HET OOG WAS JACQUES GROENENDIJK BESLIST NIET UIT GEDACHTEN VERDWENEN. DIVERSE ADO'ERS HERINNERINGEN HEM ALS EEN **TALENT- EN STIJLVOLLE AANVALLER** UIT DE BETAALDE JEUGD IN DE **JAREN ZESTIG** VAN DE VORIGE EEUW. OP 18 MAART JL. OVERLEED JACQUES OP 78-JARIGE LEEFTIJD NA RUIM EEN HALF JAAR TE HEBBEN GETOBD MET ZIJN GEZONDHEID.

Jacques Groenendijk was een voetballer met een goede techniek en een mooie speelstijl. Hij was aanvaller, pikte als speler van de betaalde jeugd van ADO in de mid-jaren zestig zijn doelpuntje mee, maar vaker leverde hij de beslissende voorzet aan goalgetters als Louis de Puijt en Peter Langedijk. Jacques maakte deel uit van een elftal met onder anderen Aad de Mos en Dick Advocaat. Met de betaalde jeugd werd hij in 1964-1965 onder trainer Bert Jacobs afdelingskampioen en speelde tegen Volendam, de kampioen van de andere afdeling op het hoogste nationale niveau van het Nederlandse jeugdvoetbal, om de nationale titel. De eerste wedstrijd in het Zuiderpark won ADO met 2-1, de return in Volendam ging verloren met 4-1. De derde wedstrijd op neutraal terrein (dat van RCH in Heemstede) moest de beslissing brengen. Deze verloor ADO met 2-0. Jacques Groenendijk maakte met het team prachtige toernooien mee in het buitenland, waaronder dat van Cannes.

Beeld uit de beslissingswedstrijd om het Nederlands jeugdkampioenschap tegen Volendam in Heemstede met Jacques Groenendijk als eenzame aanvaller tegen Noord-Hollandse verdedigers.

Voetbaltechnisch kon Jacques Groenendijk het profvoetbal op hoger niveau wel aan. ADO's toenmalige trainer Ernst Happel zag dit ook wel in. Om te slagen als prof leek hij te beschaafd en te zacht. Later werd Jacques penningmeester van BMT, een functie die hij jarenlang vervulde. Jacques Groenendijk woonde de laatste jaren voornamelijk in Spanje.

Het betaalde jeugdelftal van ADO, dat in 1965 afdelingskampioen werd onder trainer Bert Jacobs. Jacques Groenendijk zit trots achter de kampioensbeker.

DE HAAGSE DERBY (DEEL 18)

DE WEDSTRIJD VAN DE 19-JARIGE MARTIN WOLTMAN

DE TWEEDE BEKERDERBY (NA MEI 1961) WAS IN ÉÉN OPZICHT EEN BIJZONDERE WEDSTRIJD. HET WAS DE EERSTE HOLLAND SPORT-ADO WAARVAN EEN SAMENVATTING VAN RUIM VIER MINUTEN NIET ALLEEN 'S AVONDS OP DE TV TE ZIEN WAS. EN WAARVAN DE BEELDEN OOK NOG EENS BEWAARD ZIJN GEBLEVEN.

Anno 1965 was voetbal op TV nog een zeldzaamheid. Live-uitzendingen van interlands en Europa Cupwedstrijden werden nog in de krant aangekondigd en op zondag was er om 20.05 uur op Nederland-1 in een slechts 25 minuten durend 'Sport in Beeld'-een programma met ruimte voor hooguit drie samenvattingen. En op 7 november 1965 was één van die samenvattingen dus de Haagse bekerderby.

Zelden was het verschil tussen rood-groen en groen-wit zo groot als in de herfst van 1965. In de eredivisie stond ADO achter Ajax, DWS en FC Twente op de vierde plek. Één divisie lager nam een al maandenlang worstelend Holland Sport de twee-na-laagste (13de) plek in. Degradatie naar de Tweede Divisie was op Houtrust een reële dreiging. Eén van de vele kopzorgen van trainer Denis Neville, die tegelijkertijd ook de bondscoach van het Nederlands elftal was, dat later in de maand in Zwitserland moest winnen om zich voor het WK'66 in Engeland te plaatsen.

Zowel Oranje als Holland Sport gaven de arme Engelsman de nodige hoofdbrekens. Rond het Nederlands elftal speelde zich een soort machtsspelletje af met Ajax. De Amsterdamse club stoorde zich aan de 'onprofessionele situatie', dat de KNVB geen fulltime bondscoach in dienst had. Het gevolg was dat Piet Keizer, Co Prins en Henk Groot zich voor de WK-kwalificatiewedstrijd in en tegen Zwitserland afmeldden. Ook bij Holland Sport was er onenigheid met een

Martin Woltman, toen 19 jaar.

vedette. In dit geval met Mick Clavan, de veteraan die een jaar eerder nog door Neville in Oranje was teruggehaald voor zijn 26ste en 27ste interland. Uiteraard was de oud-ADO-er – op papier – de beste speler van de Scheveningers. Maar in de herfst van 1965 zorgde hij met een soort apathische houding voor enorme ergernis. Zowel bij de fans als bij Neville, die besloot hem op de winderige zondag uit de ploeg te laten. Net als Maarten Trommel (ook ex-ADO) en de gebroeders Valkenhoff trouwens. Piet de Vries was geblesseerd. Neville had tegen ADO spelers nodig die het gebrek aan kwaliteit met inzet konden compenseren. Het bleek – gezien het spelverloop – goed gezien.

Martin Woltman nu.

Bij ADO was de net 19-jarige linksbuiten Martin Woltman een opvallende verschijning. De vervanger van de geblesseerde Kees Aarts had een half jaar eerder in de Intertoto-uitwedstrijd tegen Borussia Neunkirchen al eens 15 minuten meegespeeld, maar de wedstrijd tegen Holland Sport was zijn debuut in de basis. En – opvallend – ondanks het feit dat hij één keer scoorde en twee assists gaf - was het meteen ook zijn laatste wedstrijd dat seizoen. Een seizoen later zou hij nog één competitiewedstrijd spelen in ADO één: op 30 oktober 1966, uit bij PSV.

Even terug naar de TV-samenvatting – de goals zijn te zien op de DVD 100 jaar ADO - die braaf begon met beelden van de opkomst van beide teams. Eerst ADO dan Holland Sport. Beide teams kwamen in een rijtje vanuit de kleedkamer in het Houtrust-paviljoen naar de middencirkel om vanuit daar naar zowel de eretribune en de lange zijde te zwaaien.

ADO trapte af, creëerde binnen 30 seconden een eerste kans en nam na 7 minuten de leiding, toen Piet van Miert - op aangeven van Martin Woltman – de bal buitengewoon behendig met de buitenkant van zijn schoen langs doelman Hans Pothof mikte. Het leidde niet tot uitbundig gejuich bij de ADO-spelers die er duidelijk van uit gingen dat dit een wedstrijd was die ze makkelijk zouden gaan winnen. Nadat kort daarop Van Miert en Maassen in een tijdsbestek van vier seconden de bal tegen de (vierkante-) doelpaal hadden geschoten, verdubbelde

Verslag van het bekerduel tussen Holland Sport en ADO.

Sterker ADO komt toch nog in gevaar

(Van onze sportredactie)

Holland Sport heeft niet voor beker-sensatie kunnen zorgen. In het Haagse prestige-treffen op Houtrust toonde ADO zich duurvoor een doorgaans wel vriendelijk opteedende, maar op de beslissende ogenblikken toch te gedecideerd handelende gast.

De ADO-machine blies na een vlotte 2—0-voorsprong al gauw duchtig stoom af, zag zich toen ingehaald (2—2) door de nijver strijdende Holland Sport-ploeg en schikeide toen weer resolunt over op een hogere versnelling (2—4).

ADO al bijna poulewinnaar

ADO naar Engeland

POTHOF ...é vanst raak...

Niet beslist

ADO in de 29ste minuut de score, toen Piet de Zoete de weggekopte bal na een corner vanaf de rand van het strafschopgebied de bovenhoek wist te vinden: 0-2.

Wedstrijdverslagen leren ons vervolgens iets dat de TV-beelden niet tonen: de ruime voorsprong maakte ADO zowel arrogant als gemakzuchtig. En de spelers betaalden daarvoor een prijs in de laatste minuut voor rust, toen de naar het midden dribbelende oud-DWS'er Bennie Roode de bal vanaf de rand van het strafschopgebied langs de met een witte zonneklep keepende Ton Thie schoot. Het gejuich van de toeschouwers maakte daarna duidelijk, dat de Holland Sport-aanhangers die middag flink in de meerderheid waren onder de 14.000 aanwezigen.

Nadat Van Miert in de eerste seconden na de rust op Pothof was gestrand, persisteerde ADO in slap spel. En betaalde daarvoor in de 59ste minuut de rekening, toen Jaap van den Berg (ook een oud-ADO'er) een voorzet van Peter Esveld achter Thie mikte (2-2). Even leek het er op dat de wedstrijd inderdaad zou kantelen. Aangespoord door een luidruchtig Houtrust kreeg Holland Sport nog één kans, waarbij linksbuiten Peet Peeters de bal naast het doel van Thie gleed.

Die laatste kans van groen-wit zat niet in de samenvatting. Wel ADO's reactie in de vorm van nog twee doelpunten. Net als bij het eerste doelpunt speelde Woltman een belangrijke rol. Na 69 minuten benutte hij een rebound, nadat een schot van Van Miert Teske keihard in de maag had getroffen. En vijf minuten later legde hij na een solo de bal pasklaar voor de voeten van de eenvoudig scorende Harry Heijnen: 2-4.

Hoe het verder ging

Deze editie van Holland Sport-ADO was voor beide clubs de tweede wedstrijd uit de Poulefase. De KNVB had de bekerdeelnemers van dat seizoen onderverdeeld in 15 Poules van vier clubs. De twee Haagse clubs zaten in Poule 14, samen met DHC uit Delft en Fortuna Vlaardingen. Op 19 september was Holland Sport de reeks begonnen met een 3-0 zege aan de Brasserkade in Delft. Op dezelfde datum klopte ADO in het Zuiderpark Fortuna Vlaardingen met 4-1. De zege op Houtrust zorgde er uiteraard voor dat ADO de grote favoriet was voor het bereiken van de volgende ronde. Dat lukte – zonder zelf te spelen - al op 22 december, toen Holland Sport in een in het Zuiderpark gespeelde lichtwedstrijd tegen Fortuna Vlaardingen niet verder kwam dan 1-1. Anderhalve week later (2 januari 1966) won ADO de laatste groepsfase wedstrijd met 2-1 van DHC.

EINDSTAND – VOORRONDE GROEP 14

1.	ADO	3	3	0	0	6	10-4
2	Holland Sport	3	1	1	1	3	6-5
3.	DHC	3	1	0	2	2	4-7
4.	Fortuna Vl.	3	0	1	2	1	4-8

ADO geplaatst voor de Achtste finale

Het vervolg van het bekeravontuur leverde voor ADO louter spectaculaire wedstrijden op. Op 2 maart eindigde DOS-ADO (na een 3-3 ruststand) na een boeiende en keihard gespeelde wedstrijd in een 3-4 zege van de Hagenaars. De winnende treffer kwam op naam van Piet van Miert, die zeven minuten voor tijd profiteerde van een pass van Harry Heijnen en zo zijn hattrick voltooide. Het voetbalnieuws van de dag was de volgende ochtend overigens niet de zege van rood-groen, maar ...een bod van één miljoen gulden, dat Feijenoord had uitgebracht op de in Europa op huwelijksreis zijnde Pelé, destijds de beste speler ter wereld. Dat bod werd een paar dagen later door Pelé afgeslagen.

Slechts 2.000 fans hadden op 21 april in Breda belangstelling voor ADO's kwartfinale bij NAC. Het werd een eenvoudige 1-3 zege voor de Hagenaars, met de befaamde aanvallers Lambert Maassen (0-1), Harry Heijnen (1-2) en Kees Aarts (1-3) als doelpuntenmakers. Op diezelfde avond klopte Go Ahead het op weg naar de landstitel zijnde Ajax met 1-0 en werd even later bij de loting ADO's halve finale tegenstander.

Voor die halve eindstrijd keerde ADO op 12 mei terug in het Utrechtse Galgenwaard, in die jaren vaak gebruikt als 'neutraal terrein', waar 12.000 fans een fantastische partij bekervoetbal voorgezet kregen met twee strafschoppen en schoten tegen paal en lat. Cupfighter Go Ahead, die behalve Ajax ook Feijenoord had uitgeschakeld, nam al snel een voorsprong, waarna ADO via Heijnen en Aarts (ieder 2x) voor een ruststand van 4-1 zorgde, onder meer door drie doelpunten in vijf minuten. Overigens moest de wedstrijd na de Deventer-openingstreffer voor 5 minuten worden onderbroken omdat scheidsrechter Sjef Dorpmans door zweepslag was getroffen en moest worden vervangen door grensrechter Wey,

een amateurscheidsrechter, die zeer resoluut optrad, twee strafschoppen
gaf en maar liefst drie officiële waarschuwingen uitdeelde. Een grote zeldzaamheid in die dagen. In de tweede helft leek het nog spannend te worden, toen Gerrit Niehaus na 62 minuten raak kopte. Maar het zelfbewuste ADO gaf de strijd niet meer uit handen. Sterker nog, Aarts miste nog een strafschop en daarmee een kans op een hattrick.
Dertien dagen later verloor ADO ook de vierde bekerfinale uit de periode-Happel. Nota bene in De Kuip waar rood-groen in de oorlog nog eens westelijk kampioen werd na een beslissingspartij tegen DHC, waarbij Daaf Westhoven, de trainer van tegenstander Sparta, destijds nog voor een doelpunt zorgde. In de stromende regen was ADO 70 van de 90 minuten in de aanval, maar door de afwezigheid van de geblesseerden Van Miert en Houwaart, tandeloos. De enige treffer viel in de 60ste minuut en kwam op naam van Ole Madsen.

ZONDAG 7 NOVEMBER 1965, HOUTRUST

HOLLAND SPORT-ADO 2-4 (1-2)

Scoreverloop: 7. Piet van Miert 0-1, 29. Piet de Zoete 0-2, 44. Bennie Roode 1-2, 59. Jaap van den Berg 2-2, 69. Martin Woltman 2-3, 74. Harry Heijnen 2-4

Scheidsrechter: Jaap Bijleveld

Toeschouwers: 14.000

HOLLAND SPORT

Hans Pothof

Jan Teske — Anton de Lang — Frans van Galen — Pim van der Maas

Carlos Coutinho — Peter Esveld

Bennie Roode

Jaap van den Berg — Theo Zuyderwijk — Peet Peeters

Martin Woltman — Lambert Maassen — Piet van Miert — Harry Heijnen

Piet de Zoete — Joop Jochems

Freek van der Lee — Hanny Aardse — Jan Villerius — Theo van der Burch

Ton Thie

ADO

DE AVOND VAN HET PRACHTIGE PROMOTIEFEEST

BIERSTEKER
WERKTALENT.
PROMOTIE
2025 - 2026
Keuken Kampioen
divisie

LEGENDARISCHE STADIONS

ALTIJD WAT OP HOUTRUST (DEEL 4)

HOLLAND SPORT: RIJK ALLEEN OP HOUTRUST NA VERHUIZING HBS NAAR CRAEYENHOUT

HOUTRUST, DAT IN 1967 TOE IS AAN EEN OPKNAPBEURT. DIT IS HET VOORLAATSTE DEEL VAN DE SERIE OVER DE HISTORIE VAN HOUTRUST. EEN COMPLEX, DAT IN 1962 TROUWENS FLINK IN VERVAL IS GERAAKT EN DE PRACHT VAN VOORHEEN GELEIDELIJK VERLOOR. HUURDER HBS HEEFT GEEN ZIN ER NOG VEEL GELD IN TE STOPPEN, TERWIJL ONDERHUURDER HOLLAND SPORT ER DE MIDDELEN ER NIET VOOR HEEFT. DE MATIGE SPORTIEVE SUCCESSEN BRENGEN BOVENDIEN NOG WEINIG FANS OP DE BEEN.

Om het probleem op te lossen kijken beide partijen naar de Gemeente Den Haag. Maar die kijkt voorlopig een andere kant op. In deze en de volgende aflevering extra aandacht voor Holland Sport, als fusieclub tenslotte één van de rechtsvoorgangers van ADO Den Haag. Iets, dat te vaak wordt vergeten.

Nederland had net de strengste winter van de eeuw achter de rug. Op tweede kerstdag 1962 was Elinkwijk-SHS (2-2) de laatste competitiewedstrijd, voordat Koning Winter meedogenloos zou toeslaan. Pas op 17 maart 1963 lieten weer- en terreinomstandigheden toe, dat de competitie werd hervat. Voor 9.000 fans eindigde SHS-Eindhoven in 2-2. Aan het einde van het seizoen, waarin SHS 11de werd, daalde de publieke belangstelling op Houtrust geregeld tot 2.000 kijkers. Dat was maar een fractie van het bezoek dat op 18 mei de veteranen-interland Holland-België bezocht.
Het wegblijven van fans was voor het SHS-bestuur reden het zo ongunstige contract met HBS aan te scherpen. In eerste instantie gebeurde dit door te laten 'lekken' dat het de gemeente Leidschendam had verzocht om in het seizoen 1965-1966 op het op dat moment nieuwe sportcomplex Laanzicht – gelegen tegen Mariahoeve – te mogen gaan spelen. Uiteindelijk ging HBS overstag. De amateurclub ging akkoord met een voorstel om Houtrust op te knappen. En ook vond HBS het goed dat voor het

Beeld uit SHS-Sittardia op 3 mei 1964 op Houtrust: de Limburgse doelman Jo Peersman laat Maarten Trommel geen illusies.

eerst in de historie van Houtrust reclameborden werden geplaatst. Om extra financiën te genereren wordt op 3 juli 1962 de 'Stichting tot ondersteuning afdeling betaald voetbal van de voetbalvereniging Scheveningen-Holland Sport' opgericht.

Dat opknappen zou overigens nog lang op zich laten wachten. 'Wat ziet die tribune er verschrikkelijk uit' schreef De Sportkroniek op 1 september. Wellicht was het de dreiging van het maken van grote opknapkosten die er bij HBS ertoe leidt om 'out of the box' te gaan

denken. Begin november komt tijdens een persconferentie van Holland Sport aan de orde dat er met HBS vertrouwelijke gesprekken zijn gevoerd over een mogelijke fusie. Ook werd bekend dat de gemeente de Kraaien het liefst zouden huisvesten op het terrein van de Nieuwe 's-Gravenhaagse IJsvereniging aan de Daal en Bergselaan. Al dit soort mediapraat leidt tot irritaties. Bijvoorbeeld bij HBS, dat het SHS-verzoek om op de zaterdagmorgen op Houtrust te mogen trainen, niet wordt gehonoreerd.

Houtrust zou Houtrust niet zijn als er ook in dat seizoen weer iets bijzonders gebeurt. In januari dreigt de ontmoeting SHS-DHC voortijdig gestaakt te worden, omdat de Delftse club over te weinig spelers lijkt te komen te staan. Scheidsrechter Schalks voorkomt dit op het nippertje. Toen SHS een kwartier voor tijd een 2-1 achterstand in 2-3 omzet, verlaat linksachter Hans Dorjee - die tot dan geblesseerd mee hinkte op de vleugel - het strijdperk. Tot woede van de 10.000 fans wordt zijn voorbeeld binnen een minuut gevolgd door zijn clubgenoten Tetteroo, Schook en Den Engelse. Schalks, die met de zeven overgebleven DHC'ers één speler tekort komt om de wedstrijd te vervolgen, is ervan overtuigd dat in ieder geval Den Engelse simuleert. Hij sommeert daarom aanvoerder Bavelaar om onmiddellijk het aantal spelers weer op acht te brengen. Als Den Engelse terugkeert, laat de scheidsrechter het spel hervatten. Uiteindelijk wint SHS met 2-5.

In tegenstelling tot de vorige competities kent SHS in 1963-1964 een uitstekend seizoen en is dicht bij promotie. Op 16 februari 1964 worden de groen-witten koploper na een 1-1 tegen Elinkwijk. Het is een positie die tot 5 april behouden blijft en pas verloren gaat na drie kapitale verdedigingsfouten en een daaruit voortvloeiende 2-3 thuisnederlaag tegen Telstar. Zo'n 23.000 toeschouwers zien na afloop dat een woedende trainer Denis Neville op weg naar het clubgebouw zijn spelers geen blik waardig gunt. Om even later geruchten als zou hij SHS willen verlaten, met klem tegen te spreken. De nederlaag blijkt uiteindelijk fataal in de promotierace, waarin SHS derde wordt, één punt achter Telstar. Wel is Houtrust met een gemiddelde van 10.450 toeschouwers het op acht na best bezochte stadion (ADO 5de met 15.500).
Op vrijdag 6 maart'64, midden in de 'koploper-periode' van SHS, komt het bericht dat liefst 147 van de 149

HBS verhuist naar nieuw complex

Het staat thans vast, dat HBS met ingang van het nieuwe seizoen op het sportcomplex, dat aangelegd is op de hoek van de Sportlaan, Daal en Bergselaan en Evert Wijtemaweg — het voormalige terrein van de Nieuwe 's-Gravenhaagse IJsvereniging — zal gaan spelen. De Haagse gemeenteraad heeft maandag namelijk een bedrag van 430.000 gulden beschikbaar gesteld voor het

Het bericht in de krant over de verhuizing van HBS.

HBS-leden (ze zijn uit alle delen van het land gekomen) tijdens een buitengewone ledenvergadering het bestuur toestemming hebben gegeven om met het Haagse gemeentebestuur de onderhandelingen te openen voor een verhuizing naar het IJsclubterrein aan de Daal en Bergselaan. En daar een accommodatie wil die, gelet op de gewijzigde omstandigheden, de toets van vergelijking met Houtrust kon doorstaan.
HBS, dat in december het 70-jarig bestaan vierde, speelt sinds 1910 op Houtrust, maar kan – met een handjevol mensen langs de lijn in de Tweede Klasse West 2 - de exploitatie-eindjes niet meer aan elkaar knopen en wil op deze wijze ruim baan maken voor SHS dat voor de trainingen op zoek is naar een nieuwe accommodatie. Op last van de verhuurder moet SHS binnen afzienbare tijd van de accommodatie Duinhorst in Wassenaar verlaten. De onderhandelingen tussen HBS en de Gemeente duren uiteindelijk drie maanden duren en krijgen begin juni een positief einde. Kort daarna (op 22 juli) besluiten de leden van Scheveningen met 49 tegen 23 stemmen om van Holland Sport 'te scheiden'. Holland Sport, voortaan een Stichting, nam zo'n 160.000 gulden aan schulden op zich.

Helemaal in de stijl van het anders-dan-anderen Houtrust begon Holland Sport in de Eerste Divisie met ….. de bondscoach in de dug-out. Net als het in 1954 had gedaan met HBS-trainer Max Merkel koos de KNVB in 1964 opnieuw een op Houtrust werkende trainer als interim-bondscoach. Na acht jaren Sparta te hebben getraind, ging de Engelsman Denis Neville in 1963 bij Holland Sport aan de slag en kende daar een succesvol eerste jaar.

De selectie van SHS van (bondscoach) Denis Neville in 1964-1965.

Eind mei was de KNVB verrast door het vertrek van bondscoach Elek Schwarz naar Benfica. Toen Steef van der Laan, de manager van Holland Sport, in juni een belletje kraag van Lo Brunt, secretaris/penningmeester van de KNVB, wist hij precies hoe laat het was: de bond wilde de in Engeland vakantie houdende Neville als bondscoach overnemen. In eerste instantie weigerde de Engelsman, maar uiteindelijk werd toch een oplossing gevonden. Van der Laan: 'Als ik kon zou ik Brunt willen helpen. En dat hebben Neville en ik ook gedaan. We hebben Denis voor drie wedstrijden, tegen België, Albanië en Engeland aan de KNVB uitgeleend' .
Een trainer met twee opdrachtgevers. Dat zou moeilijkheden kunnen opleveren. Neville zei er dit over: 'Ik heb mijn plan voor het Nederlandse elftal zo getrokken dat Holland Sport er in geen geval onder zal lijden. Toch zal het Oranjeteam volledig aan zijn trekken komen'.
Het eerste klusje voor Neville was overigens een merkwaardige. Op 15 september 1964 speelde Oranje een eerste oefenwedstrijd. En wel TEGEN Holland Sport en IN ADO's Zuiderpark. Met de eigen trainer van op de bank van tegenstander Oranje speelde Holland Sport uitstekend, al werd met 5-2 verloren. Bij Oranje kwam Harrie Heijnen voor 10.000 fans als invaller de ploeg versterken.

Uiteindelijk kwam er weinig terecht van Neville's plannen met Holland Sport. Na die goede derde plaats in 1963-1964 volgde een uiterst teleurstellende dertiende plek een seizoen later. Echte hoogtepunten waren er weinig. Het meest opvallend was nog de uitwedstrijd bij DHC op 7 februari, waarbij Holland Sport in de laatste zeven minuten een 3-0 voorsprong verspeelde (3-3). Op Houtrust was er één opvallende zege: landskampioen DWS werd in de bekerstrijd met 1-0 geklopt.
Met Oranje was Neville best succesvol. De drie afgesproken wedstrijden leverden een overwinning (Albanië), een nederlaag (België) en een gelijkspel (Engeland) op waarna zijn interim-bondscoachschap nog met een kalenderjaar werd verlengd. Begin 1965 maakte Neville gebruik van zijn Holland Sport-kennis door Mick Clavan weer bij de nationale ploeg te halen. Wel besloot hij na het tweede seizoen te stoppen als trainer. Hij bleef werkzaam op Houtrust, zij het als manager.
De zomer van 1964 werd gekenmerkt door een

Mick Clavan bij zijn laatste trip van Oranje (naar Israël).

langdurige ruzie tussen ADO en Holland Sport, vooral voortkomend uit de vele directiewisselingen op Houtrust. Met name de handelswijze met betrekking tot de transfers van de ADO-spelers Jan Verhoek en Theo Dusbaba had tot woede geleid in het Zuiderpark. En ook bij de overgang van een paar jeugdspelers en het maken van afspraken rond een vriendschappelijke wedstrijd hielden de Scheveningers zich – volgens ADO - niet aan gemaakte afspraken. Pas na een gesprek op 29 september 1964 op het Bondsbureau aan de Verlengde Tolweg slo-

ten de heren De Bruijn en De Doelder, de voorzitters van beide clubs, weer vrede.

Zo'n twee maanden later troffen beide heren elkaar weer op het kantoor van de Haagse wethouder Maarten Vrolijk, waar werd gebrainstormd over de mogelijke samensmelting van de twee Haagse profclubs onder de mogelijke naam HAC, Holland Sport-ADO-Combinatie. In kranten werd zelfs de naam van DHC als 'derde fusie-club' genoemd. Na weken vol speculatie werd op zaterdag 5 februari 1965 tijdens de receptie ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van ADO door wethouder Vrolijk de geruchten ontkracht dat hij zou streven naar een fusie tussen ADO en Holland Sport. Vrolijk verklaarde zelfs, dat in Den Haag ruimschoots plaats is voor twee clubs in het betaald voetbal.
Een paar maanden later ging Neville nog eens in op de verhouding met ADO: 'Ik ben ook blij dat de verstandhouding tussen Holland Sport en ADO goed is gebleven. Ik heb speciaal een prettig contact met ADO's manager Herman Choufoer. O, ja, hij kan wel eens lastig zijn, maar je kunt hem pas beoordelen als je hem goed kent. En dan is het een beste boy...'
Achteraf gezien is het erop volgende seizoen 1965-1966 zowel het dieptepunt van Houtrust-bespeler Holland Sport als het begin van een nieuwe – en laatste – glorieperiode. Het spelen van de jaarlijkse derby tegen ADO werd hervat en - net als een oefenwedstrijd op Houtrust tegen Ajax - verloren. Toen ook de eerste wedstrijd van het seizoen op Spangen bij Xerxes in een 7-0 nederlaag eindigde, wisten de vaste volgers van Holland Sport dat het een lang en vervelend seizoen zou gaan worden. En dat klopte. Vooral op Houtrust kon Holland Sport maar niet winnen, iets dat de spelers zo onzeker maakte dat Denis Neville op tweede kerstdag voor de wedstrijd tegen Alkmaar achter de microfoon kroop met het verzoek om zijn ploeg zo veel mogelijk te steunen. 'Ik moet zeggen, dat onze spelers een minderwaardigheidscomplex hebben gekregen, omdat zij bang zijn geworden voor het publiek. Daardoor maken ze domme fouten. U moet ze zoveel als u kunt helpen.' De speech van Neville kreeg applaus van de 4.500 aanwezigen, maar hielp niks want Holland Sport verloor met 2-5. Het thuiscomplex zou nog ruim twee maanden duren. Pas op 6 maart kon er op Houtrust weer luid gejuicht worden nadat de thuisclub Blauw Wit met 2-0 had geklopt dankzij Bennie Roode en Piet de Vries. En doelman Hans Pothof die een strafschop stopte.

Cor van der Hart, die zijn trainersloopbaan begint, bij Holland Sport.

Wel was velen duidelijk, dat Holland Sports toekomst aan een zijden draad hing. Ook al omdat het publiek de club de rug had toegekeerd. Eind maart, na een 3-3 tegen Cambuur, stelde het Algemeen Handelsblad de vraag wat de toekomst van de club eigenlijk is: 'Wie zal dat betalen? Een griezelige vraag voor het bestuur van Holland Sport, dat Denis Neville voor zijn coaching veertig mille per seizoen moet uitbetalen. De penningmeester heeft een kas, die meer dan leeg is, en vleeskoning Steven v. d. Laan, enkele jaren geleden boordevol optimisme Holland Sport binnengestapt, berekent thans angstvallig het aantal varkens, dat hij door de vleesmachine moet jagen om zijn wel wat erg kostbare hobby te egaliseren. Kortom, het gaat allerellendigst met Holland Sport. Maar 1200 toeschouwers bij de wedstrijd tegen Cambuur op Houtrust; hoofdbewoner HBS tweede klasse amateurs lokt nog meer kijkers. Financieel dreigt er een debacle'.

Een paar maanden eerder - tijdens de behandeling van de Haagse gemeentebegroting – had het PvdA-raadslid dr. Mr. N. H. Wiarda gepleit voor een gemeentelijke financiële steun voor ADO en Holland Sport en de bouw van een modern stadion met een capaciteit van 30.000 tot 35.000 bezoekers, dat door beide clubs kan worden bespeeld. Dat zou of in het Zuiderpark of op Houtrust moeten komen zijn. Het plan stierf een vroege dood, omdat geen van beide clubs het zag zitten.

Op 29 maart besloot Neville dat de uitzichtloze terreinsituatie en het feit dat Holland Sport geen eigen “home” had, geen mogelijkheden tot ontplooiing bood. Het trainen op Duinhorst en spelen op Houtrust was voor hem onwerkbaar. En dat nog afgezien van het feit dat beide accommodaties verouderd waren en dringend toe aan vernieuwing. Hij liet weten zijn contract niet te verlengen. Binnen een week (4 april) presenteerden de groen-witten een opvolger. Voorzitter Van der Laan was daarvoor naar de Rijksweg Zuid te Geleen getrokken om aldaar de 38-jarige verdediger en ex-international (54 interlands) Cor van der Hart van Fortuna'54 voor een periode van twee jaar en een jaarsalaris van 35.000 gulden te contracteren. De nieuwe oefenmeester kreeg een blanco volmacht: ‘Ik zal zeer hard moeten werken, maar ik wil daarbij mijn handen dan ook volledig vrij hebben. Het bestuur van Holland Sport heeft daar begrip voor.
Ze hebben gezegd dat er waarschijnlijk geen spelers gekocht zullen worden en dat ik in het eerste jaar al mijn functie waar zal moeten maken. Na afloop van het seizoen zal ik dan mijn wensen wat betreft de aankoop van spelers kenbaar mogen maken.’

Op een of andere manier zorgde de komst van Van der Hart in de maanden erop voor een lawine van voor Holland Sport positieve gebeurtenissen. Zo kreeg – na een lichte dreiging met een direct vertrek naar Rijswijk - de club EINDELIJK de volledige beschikking over het hoofden een trainingsveld zodat Van der Hart met zijn mannen altijd op Houtrust terecht kon. En óók het tweede team en de betaalde jeugdploeg konden op Houtrust gaan spelen en trainen. Dat alles was mogelijk doordat het vertrek van HBS op Houtrust (gepland voor 1968) definitief was geworden. Wel was duidelijk dat Holland Sport veel moeite zou moeten doen om z’n fans weer naar Houtrust te lokken. Op 19 mei kwamen slechts 1.000 af op de laatste wedstrijd van het seizoen (3-2 tegen RBC).

Een bestuurswisseling (de steenrijke Luc Kroesemeijer nam de plaats in van voorzitter De Bruijn en ook goudhandelaar Hans Kattenburg ging deel uitmaken van het bestuur) zorgde in de zomer van 1966 ineens voor een financiële injectie en nieuwe mogelijkheden. In tegenstelling tot waar Cor van der Hart bij zijn aanstelling van uit was gegaan ‘regende’ het ineens nieuwe aanwinsten.
En ze mochten geld kosten ook.
De 9.000 Hagenaars die op de laatste dag van juli (één dag na de WK-finale Engeland – West-Duitsland) naar Houtrust waren getrokken, zagen in de derby tegen ADO een geheel veranderd Holland Sport aan het werk. Liefst zes nieuwelingen werden door Van der Hart in het veld gebracht: doelman Martin van Vianen (van ADO voor fl. 70.000), de op Houtrust teruggekeerde verdediger Rob Roosendaal, de voor 30.000 gulden van DHC gekochte spits Sjaak Roggeveen en drie andere ADO-spelers Theo Verlangen (fl. 15.000), Jaap Advocaat (fl. 3.000, via Zwolsche Boys) en Hennie den Engelse (fl. 20.000, via DHC).
Alle benodigde centjes kwamen vooral van Luuk Kroesemeijer, die steeds 75% van de investeringen voor zijn rekening nam (Kattenburg de andere 25%) en naast de genoemde zes ook nog de komst van Hannie Aardse (fl. 35.000, ADO) Koos Van Dullemen (fl. 3.000, ADO) en Theo Kleindijk (fl. 3.000, SVV) financierde.

Wie tegen ADO (dat met 0-2 won) ontbrak was de inmiddels 37-jarige Mick Clavan die twee jaar eerder nog zo veel indruk had gemaakt op trainer/bondscoach Denis Neville dat deze hem opstelde in interlands tegen Albanië en Israël. Hij had besloten te stoppen, maar hij was daarop teruggekomen, toen Kroesemeijer als investeerder naar voren trad en hem overhaalde alsnog een jaartje bij te tekenen.
Twee weken later speelde Clavan wel tijdens Holland Sports volledig mislukte competitiestart. Op 13 augustus 1966 verloren de groen-witten op Houtrust niet alleen met 1-3 van RCH uit Heemstede; alle nieuwe aanwinsten bakten er die zaterdagmiddag niets van. Dit tot grote ergernis van Clavan, die nooit te beroerd was zijn ongenoegen te laten merken.

‘Dit gaat zo niet werken’, moet Van der Hart gedacht hebben, om er later dit nog over te vertellen: ‘Clavan heeft een grote carrière achter de rug. Ik heb nog met hem in het Nederlands elftal gespeeld. Clavan meet zich nog te veel allures aan; hangt de grote vedette uit. Hij wil niet naar mij luisteren. Ik ben met de opbouw bezig van een verjongd team. Daar wil hij niet aan mee doen. Ik geef de jeugd veel kans. Maar Clavan staat daar negatief tegenover, is volkomen negatief ingesteld. Ik heb vele malen met hem gepraat. Het hielp niet. Hij bleef standvastig in zijn afwijzende houding ten opzichte van die opbouw en doet niet wat ik wil.’
Van der Hart informeerde het bestuur dat hij Clavan niet langer wilde en kon gebruiken. De afhandeling van ‘het ontslag’ liet hij over aan de voorzitter. En daarmee was

Het Holland Sport, dat op 9 oktober 1966 met 1-2 won bij Volendam.

een rel geboren, want de 26-voudige international toonde voor het besluit geen enkel begrip. En liet dat merken ook: 'Ik ben stijlloos behandeld. Na de wedstrijd tégen RCH heb ik normaal getraind, viermaal per week. Ik werd echter niet meer opgesteld. Noch in het eerste, noch in het tweede. Ik had er echt zin in, maar toen kwam Kroesemeijer hier op de zaak (een drukkerij op de Prinsegracht waar o.a. De Sportgids werd gedrukt) binnen. Het enige wat hij zei was dat ik niet meer voor een plaats bij Holland Sport in aanmerking kwam en dat mijn contract zou worden opgezegd. En dat nadat ik er in het midden van het vorige seizoen eigenlijk mee wilde ophouden omdat het toen met Holland Sport niet zo best ging. Maar toen moest ik doorgaan van het bestuur.'
Op zijn beurt uitte bestuurslid Van der Laan zich ook niet bepaald diplomatiek: 'Clavan hoort niet meer in Holland Sport thuis. Hij is mentaal ongeschikt. Die man reageert op alles negatief. Ook op de training. Misschien komt dat omdat hij in het Nederlandse elftal veel met Van der Hart heeft samengespeeld. Er is bij Holland Sport op het ogenblik een goede sfeer. Die willen we fris houden. En wat zijn contract betreft? Hij wordt dit seizoen gewoon doorbetaald.'

En zo kwam er onverwacht een einde aan de loopbaan van één van de beste Haagse voetballers aller tijden; iemand die 27 interlands speelde (de eerste op 26 mei 1946 in Oslo tegen Noorwegen en de laatste als invaller voor Klaas Nuninga in het vroege voorjaar van 1965 in een uitwedstrijd tegen Israël) en die regelmatig had gependeld tussen Houtrust en het Zuiderpark (1943-1954 ADO, 1954-1956 Profclub Den Haag & Holland Sport, 1956-1963 ADO en 1963-1966 Holland Sport). In het veld viel hij op door zijn briljante solo's vol onnavolgbare schijnbewegingen, om zijn vlijmscherpe passes en om zijn ongeëvenaarde conditie. Maar daarbuiten stond hij bekend om het feit dat hij moeilijk was voor zowel zichzelf als voor zijn medespelers.
En nu had hij zijn hand overspeeld.

Achteraf had Van der Hart bij het conflict met Clavan het gelijk aan zijn kant. Want in ieder opzicht gingen de

De Rolling Stones tijdens hun optreden in de Houtrusthallen.

Scheveningers er na diens onverwachte vertrek enorm op vooruit. De club werd in mei 1967 derde in plaats van elfde. Won 21 wedstrijden (in plaats van 9), produceerde 66 treffers (was 40) en kreeg maar 32 doelpunten tegen (en geen 63). Dat laatste was Van der Harts belangrijkste opgave. Hij had vanuit Limburg al geconstateerd dat de oude verdediging in 1965-1966 zo lek als een mandje was.

Waarschijnlijk zouden de groen-witten al aan het einde van Van der Harts eerste seizoen zijn gepromoveerd als ze niet te maken hadden gehad met een reeks vervelende blessures. Zo ontbraken topscorer Roggeveen (25 goals) en Piet de Vries in belangrijke wedstrijden en brak Bennie Roode in de derde minuut van de tweede helft van de uitwedstrijd bij NEC zijn enkel, waardoor Holland Sport 42 minuten lang met tien man moest spelen. Tot overmaat van ramp had NEC-speler Van Lier kort voor tijd succes met een vrije trap. NEC won daardoor met 1-0 en promoveerde een maandje later door als tweede te eindigen met één puntje meer dan Holland Sport.

Ondanks de goede prestaties konden kranten, verenigingsblad De Klink en Supportersmagazine de Groen-Zwarte Gids weer uitgebreid berichten over bestuurlijke perikelen. Met als hoogtepunt/dieptepunt een bericht op de voorpagina van De Telegraaf met als bovenkop – zo geschreven – ‘Ado koopt Holland Sport’ en als kop

‘VOETBALFUSIE IN DEN HAAG’.

Het plan strandde al net zo snel als het gelanceerd werd. Precies op het moment dat het ADO-bestuur op een persconferentie toegaf dat er “inderdaad een kern van waarheid in het Telegraaf-bericht zit”, deed het eveneens achter de groene tafel zittende HS-bestuurslid Van der Laan de ook voor het ADO-bestuur verrassende mededeling dat – ondanks een financiële schuld van vier ton - alles toch bij het oude blijft: ‘Het besluit daartoe is door ons net drie uur geleden genomen.’ Twee maanden, nota bene op zaterdag 1 april 1967 (!!!), kregen de fans een volgende schok toen de Haagsche

Courant op de voorpagina meldde dat Kroesemeijer een lijntje voor de eventuele verkoop van Holland Sport aan HVC's beschermheer en voornaamste financier Ben Pon had gelegd. Voor altijd zal de vraag onbeantwoord blijven of er op deze wedstrijd een eind aan Holland Sport – en voetbal op Houtrust – zou zijn gekomen. HVC promoveerde op eigen kracht naar de Eerste Divisie; een deal met Holland Sport bleek niet nodig.

In die dagen ging de aandacht in Nederland overigens niet uit naar het Houtrust STADION, maar naar de Houtrust HALLEN, waar op zaterdag 15 april 1967 de inmiddels wereldberoemde Rolling Stones op bezoek waren, drie jaar na het chaotisch verlopen concert in het Scheveningse Kurhaus en negen jaar voor het befaamde dubbelconcert in het Zuiderpark. In tegenstelling tot de andere concerten verliep het optreden in de hallen – grappig genoeg onder toeziend oog van minister Joseph Luns van Buitenlandse Zaken (samen met zijn 17-jarige zoon) – vrij probleemloos en kon de gereedstaande overvalwagen van de politie ongebruikt vertrekken. Slechts de hitte was een probleem met een flink aantal flauwvallende fans als gevolg. Echt zonder rellen verliep die zaterdagavond overigens niet. Na afloop van het concert trok een deel van het 10.000 koppige publiek – vooral degenen die de laatste trein hadden gemist - naar Scheveningen waar flinke vernielingen werden aangericht.

Holland Sport mocht in 1967 dan wel behouden zijn gebleven, dat wilde nog niet zeggen dat de ellende van het steeds meer verloederende Houtrust was opgelost. In de zomermaanden van 1967 werd dat probleem eindelijk aangepakt door acht seizoenkaarthouders die regelmatig hulp kregen van vier of zes eveneens enthousiaste 'Holland Sporters'. Zij offerden hun vakantie op door twee noodzakelijke renovaties aan te brengen: het verven van het dak en van de zitplaatsen van de overdekte tribune. Ze bespaarden hun club op deze wijze 33.000 gulden.

Om een maximale kans op promotie te maken verkocht Holland Sport geen enkele speler, terwijl er drie echte versterkingen werden binnen gehaald: Branimir Vratnjan en dribbelaar Valjko Aleksic (beiden van Rode Ster Belgrado). En ook vleugelspits Arie Don van NAC.
Geen wonder dan ook dat Cor van der Hart zich in interviews zelfverzekerd toonde: 'Veel doelpunten voor, weinig tegen en dan wil ik wel eens zien, wie ons uit de top van de eerste divisie houdt'.
Het antwoord was uiteindelijk NIEMAND, ook al was de

Holland Sport in het laatste jaar op Houtrust.

start (bij FC Den Bosch werd met 1-0 verloren, waarna Alkmaar Zaanstreek'67 op Houtrust met 0-2 zegevierde) ronduit beroerd. Na twee weken behoorde Holland Sport tot de acht clubs die nog geen doelpunt hadden gemaakt. Die eerste treffer, op 27 augustus in Almelo, kwam van de voet van Sjaak Roggeveen. Één maand en vijf overwinningen later werd de koppositie al bereikt na een eenvoudige 4-0 winst op Velox.

Het werd een beetje het verhaal van het seizoen.
Holland Sport had het beste team, maar kende diverse inzinkingen. Waar de concurrentie vervolgens NIET van profiteerde. Zelfs het feit dat AZ'67 begin april de eerste positie héél even over nam, kon Holland Sport – dat op dat moment twee wedstrijden te goed had – niet schokken.
Nadat zelfs een mei-dipje met 2 punten uit 3 wedstrijden was overleefd, volgde op 26 mei op Houtrust de promotie waar zo lang naar was uitgekeken. En ook nu gebeurde dat 'op z'n Holland Sports'. Namelijk onverwacht. Voor de thuiswedstrijd tegen De Volewijckers (aanvang 14.00 uur) was de kans op promotie vrij klein. Het kon alleen gebeuren als op Houtrust gewonnen zou worden én als 'nummer twee' FC Den Bosch zou verliezen bij DFC, een wedstrijd die om 14.30 begon. Uiteindelijk kwam dit scenario uit. Na afloop van de wedstrijd op Houtrust (2-1) kon de Houtrust-stadion-speaker de 16.000 fans melden dat DFC met 3-1 voor stond. En even later kwam de mededeling dat het in Dordrecht 4-1 was geworden en pas tòen begon er in het stadion en in de doucheruimte langzaam maar zeker een juichstemming te ontstaan. Uiteindelijk liep de score in Dordrecht zelfs op tot liefst 6-1. Zo onverwacht kwam de promotie dat er bijna niets was geregeld: geen receptie, geen triomftocht door de

stad, geen speeches. Niets. Nou ja …. Niet helemaal niets. Natuurlijk waren er wel champagne en bier.
Bij Holland Sport was immers altijd wel iets van alcohol te vinden. En ook kwamen er uit een kastje sloffen sigaretten te voorschijn. Maar verder dus niets. „Als we binnenkort ook kampioen worden, kunnen we uitgebreid feesten", aldus manager H. M. W. Westerlaken, de oud-CBR-directeur die onlangs voor de begeleiding van het eerste elftal werd aangetrokken, tegen wachtende journalisten. Daar wilden een paar duizend fans, die waren blijven hangen, niet op wachten. Met voorzitter Kroesemeijer (op dat moment al goed voor 600.000 gulden aan investeringen) voorop mengden de spelers zich onder de fans. Om prompt op de schouders te worden rondgedragen.

Een week later had de ploeg in de laatste competitiewed-

strijd aan één punt genoeg om zich ook kampioen te
Doelman Woody Louwerens kijkt de bal bij de 0-1, waarmee Volendam Holland Sport op Houtrust verslaat.

mogen gaan noemen. Dat gebeurde op Tweede Pinksterdag 3 juni 1968, toevallig de dag dat ADO in het Zuiderpark in de KNVB bekerfinale met 2-1 won van Ajax. Holland Sport kwam in Leeuwarden tegen Cambuur tot een 1-1. De gelijkmaker kwam kort voor tijd van de voet van ... doelman Martin van Vianen die een strafschop benutte.
Terugkijkend toonde Van der Hart zich best tevreden met zijn eerste twee jaar op Houtrust: “Het is een gezellig veld. Wat mij wel zwaar is tegengevallen, is de trainingstoestand. Ik heb twee jaar getraind op een strook van 25 meter. Als je het zo bekijkt wordt de prestatie van de jongens dan nog groter. Zoiets zou in het betaalde voetbal toch niet mogen voorkomen. Er mankeert natuurlijk meer op Houtrust. We moeten nu ook behoorlijke kleedruimten krijgen. Ik kan Ajax en Feijenoord toch niet ontvangen in de tentjes waarin we nu zitten. Het zijn ook allemaal wel dingen die Kroesemeijer in zijn hoofd heeft. Het ligt natuurlijk wel moeilijk.’

Van der Hart – die zijn contract met twee jaar had verlengd - doelde daarbij op eerdere pogingen van zijn voorzitter om die betere omstandigheden voor elkaar te krijgen; desnoods door Houtrust te verlaten en naar Delft te verhuizen. In april had hij gereageerd op berichten uit Rotterdam waar Piet Hoogenboom, de geldschieter van Xerxes (aan de Delftse Brasserkade spelend onder de naam Xerxes/DHC), een koper zocht. Die deal ging niet door, maar werd door Kroesemeijer wel aangegrepen om aan te geven dat – zoals hij zei – ‘Houtrust niet de accommodatie biedt, waarop winstgevend eredivisievoetbal gepleegd kan worden. Vooral het parkeerprobleem is nijpend’.

Als oplossing zag hij het gezamenlijk met ADO bespelen van het Zuiderpark. Kroesemeijer had daarbij naar eigen zeggen maling aan de gezellige sfeer op Houtrust. ‘Ik zal dit als een koopman moeten verkopen, want het publiek stelt tegenwoordig hoge eisen. Sfeer doet de mensen niet meer zoveel’. Een maand later liet de Gemeente Den Haag weten dat ADO en Holland Sport niet op korte termijn samen in het Haagse Zuiderpark zouden kunnen spelen, waardoor Holland Sport met HBS - tot rond de jaarwisseling nog steeds de hoofdhuurder van Houtrust - de verdere bespeling van het hoofdveld van het Houtrust-complex moeten gaan regelen. Wel moet er een onderzoek komen dat zich zal richten op de mogelijkheden op langere termijn van een gezamenlijke bespeling van het Zuiderpark.
Op zich zijn de drie laatste eredivisie-jaren van Holland Sport op Houtrust meer dan een artikel waard. Eerder een groot en dik boek vol met de meest bijzondere verhalen. Voordat we daar nog wat dieper op ingaan eerst nog aandacht voor HBS dat in het seizoen 1968-1969 Houtrust definitief verliet. Oorspronkelijk was het vertrek al in 1968 gepland geweest, samenvallend met het 75-jarig jubileum. Door een overschrijding van de begroting voor de bouw van Craeyenhout (de naam van de nieuwe accommodatie) was nieuwe toestemming van de Gemeenteraad nodig. Pas daarna konden de werkzaamheden worden afgerond.

Luchtfoto van het complete Houtrustcomplex (inclusief de hallen). Inzet: het Houtrust van Holland Sport.

Uiteindelijk werd woensdag 19 maart 1969 de grote dag. De dag dat HBS-voorzitter Hemmes de vlag streek op Houtrust en een stoet van oud-leden, spelers en junioren van HBS achter een Jeep door de Sportlaan naar het nieuwe onderkomen liepen. Een op 9 maart gespeelde afscheidswedstrijd werd tegen een, met uitzondering van Roggeveen en Van Vianen, op volle sterkte opererende Holland Sport op Houtrust voor 3.000 belangstellenden door HBS met 1-0 gewonnen. Na afloop konden de Kraaien voor de laatste keer op de schouders.

Jan-Hermen de Bruijn

UITBLINKER ANNE VAN EGMOND DOET ALLES OM DEGRADATIE TE VOORKOMEN

WAS HET SEIZOEN VAN ADO DEN HAAG VROUWEN TOT VOOR KORT VOORAL GOED VOOR WENEN EN TANDENKNARSEN, ANNE VAN EGMOND BLONK IN BIJNA ELKE WEDSTRIJD WEL IN POSITIEVE ZIN UIT. IN HAAR ACHTSTE JAAR BIJ DE CLUB WIL DE PLAAG VOOR ELKE TEGENSTANDER ER ALLES AAN DOEN OM DEGRADATIE TE VOORKOMEN.

Hoewel de Haagse vrouwen in hun thuiswedstrijd tegen FC Utrecht uiteindelijk ruim tekort kwamen, wist Anne van Egmond zich wel weer positief te onderscheiden. Zo dwong ADO Den Haags tweede spits in dat duel twee hoekschoppen af, nam zij voor de rust het Utrechtse doel twee keer (vergeefs) onder vuur en wist zij na de thee met onnavolgbare acties nog eens twee mogelijkheden te creëren, die helaas ook niets opleverden. Het is een beetje typerend voor een seizoen waarin het vrouwenteam vaak averij opliep, maar de uit de eigen opleiding afkomstige Van Egmond toch een boegbeeld was om trots op te zijn.

Anne van Egmond glipt langs een tegenstandster van HERA United.

Steeds beter

In 2018 bij ADO Den Haag gestart in de meiden onder 16 (één van de twee dat jaar in het leven geroepen meidenteams) is dit Anne's achtste seizoen in het geel en groen. In haar derde jaar bij de hoofdmacht heeft zij zich opgeworpen als één van de belangrijkste krachten, een speler die op meerdere posities bijna al haar duels wint, altijd blijft gaan en menig tegenstander kramp bezorgt. Waar haar doorbraak aan te danken is? "Ik denk omdat ik nu veel speelminuten maak, er zo beter inkom en steeds beter word. De minuten die ik vorig seizoen heb gemaakt en de ervaring die ik op dit niveau heb opgedaan, neem je ook mee.' Dezelfde progressie liet zij eerder zien in haar tweede seizoen bij de beloften, waarin zij was uitgegroeid tot een bepalende speler. 'Ook toen moest ik eerst wennen. Bij het eerste heeft dat alleen wat langer geduurd. Maar als je meer aan spelen toekomt, word je automatisch belangrijker.'
Opvallend is dat Anne dit seizoen al op tal van posities (rechtsbuiten, linksbuiten, schaduwspits, spits en zelfs wingback) is ingezet. 'En in het verleden heb ik op nog

In actie tegen FC Utrecht.

meer posities gespeeld.' Zelf geeft zij de voorkeur aan een plek in de aanval, 'omdat ik mijn snelheid dan goed kan gebruiken.' Wat zij nog wel ontbeert, is het killerinstinct om aanvallen af te maken. 'Wij scoren als team niet makkelijk en dat doe ik zelf ook niet. Daar ben ik wel mee aan het werk.' In de eerste helft van het seizoen bleef haar teller nog op nul staan. Kansen kreeg en creëerde zij wel, maar dan stond het vizier niet op scherp, dan redde de keeper of stonden lat en paal succes in de weg. Haar eerste treffer na de winterstop (een fraaie lob tegen Heerenveen) werd prompt gevolgd door de tweede goal in de uitwedstrijd tegen FC Utrecht. 'Het is lekker als-ie dan valt.'

Geen revolutie

Toen Marten Glotzbach vorig seizoen de leiding bij het A-team overnam, kreeg Anne weer te maken met haar trainer bij de meiden onder 16 en onder 17. Zij vond hem in die andere rol niet anders dan als haar vertrouwde jeugdtrainer. 'Alleen waren de keuzes die hij moest maken wel anders. In de jeugd gaat het meer om de ontwikkeling en geef je iedereen zoveel mogelijk speelminuten. In het eerste moet gepresteerd worden en houd je dus vaker vast aan dezelfde spelers.'
De trainerswissel vóór de winterstop kwam er zeker niet wegens een gebrek aan vertrouwen van de spelers in Marten Glotzbach. Over het effect van de wissel op de spelersgroep zegt Anne: 'Sandra van Tol had het vorig seizoen al een keer overgenomen, dus je weet wat je van haar kan verwachten.' Van een revolutie was geen sprake. 'Voor ons is er niet zoveel veranderd, al heeft elke trainer wel zijn eigen inzichten en voorkeur voor een bepaalde manier van spelen.' Dat Van Tol van 4-3-3 overschakelde naar 5-3-2, bood wat meer defensieve zekerheid. 'Zo kregen wij wat minder goals tegen.' Maar betere wedstrijden tegen PSV, FC Twente en Ajax kregen onvoldoende vervolg in de krachtmetingen met mindere goden. 'Tegen de top hoef je niet zelf het spel te maken. Tegen andere tegenstanders hadden wij wel meer de bal, maar wij hebben daar niet genoeg mee gedaan,' blikt Anne kritisch terug.

Vertrouwen tanken

De tegenvallende resultaten zijn niet ten koste gegaan van de sfeer in de spelersgroep. In onder meer de podcasts van GirlPower Radio (https://www.youtube.com/@GirlPowerRadio_DAB/podcasts) is regelmatig te horen dat die goed is gebleven. ‘Dat is aan de opstelling van alle spelers te danken’, zegt Anne. ‘Als iemand er eens doorheen zit, staan anderen voor haar klaar.’ Dat toptalent Iris Remmers halverwege het seizoen besloot de voetbalschoenen aan de wilgen te hangen, vindt Anne daarmee zeker niet in tegenspraak. ‘Wij weten waarom zij dat heeft besloten en iedereen heeft daarvoor begrip.’

Zonder Remmers en de naar Finland verhuisde Cato Pijnacker Hordijk slaagden de vrouwen er na de winterstop eindelijk in de hatelijke nul in de kolom gewonnen wedstrijden weg te poetsen. Winst bij FC Utrecht werd direct gevolgd door een zwaarbevochten gelijkspel tegen Feyenoord voor meer dan 3.000 enthousiaste Haagse fans in het eigen WerkTalent. Stadion. ‘Door zo'n overwinning, het feit dat je eindelijk het net kan vinden en het een goede tegenstander moeilijk kan maken, tank je vertrouwen.’ In de thuiswedstrijd tegen de Domstedelingen kreeg dat geen vervolg. ‘In de eerste wedstrijd zaten wij kort op de bal, wonnen wij alle tweede ballen en kreeg Utrecht niet de mogelijkheid om met de eigen speelwijze te voetballen. In de tweede wedstrijd kon die ploeg dat wel doen, zonder veel tegenstand van ons. FC Utrecht speelde ook wat anders dan in de eerste wedstrijd en maakte gebruik van het feit dat het veld in het stadion groter is.’

Welkome versterking

Voor de tweede helft van het seizoen werd de selectie aangevuld met onder anderen Yuna Sonoda uit Japan. In haar eerste thuiswedstrijd tegen Ajax blonk zij uit, maar in andere wedstrijden kwam zij veel minder in het stuk voor. Tegen Ajax zorgde zij voor diepgang en voor rust aan de bal en was haar verkiezing tot GirlPower Radio Powervrouw van de wedstrijd heel terecht’, vond ook Anne. Wat het moeilijk maakte die lijn door te trekken, was de taalbarrière. ‘Dat maakt het lastig om elkaar te coachen. Het gaat nu wel vooruit, want Yuna krijgt elke dag Engelse les en wij doen ook moeite om haar zich welkom te laten voelen. Zij gaat nu vaak met anderen mee en wij communiceren dan met behulp van google-translate.’
Nadat ADO Den Haag met andere Eredivisieclubs nog

Anne van Egmond juicht om haar doelpunt tegen PEC Zwolle vorig seizoen.

een poging had gewaagd de KNVB op andere gedachten te brengen over de plotseling doorgevoerde versterkte degradatie, hield de bond toch weer vast aan de wens van een paar topclubs. Daardoor dreigen twee of drie clubs volgend seizoen voornamelijk tegen beloftenteams in actie te moeten komen. Anne heeft nog niet de tijd gehad om over de gevolgen daarvan rustig na te denken. ‘Er zijn nu nog wedstrijden te gaan om aan degradatie te ontkomen en dat is het eerste doel. Het zou ontzettend pijnlijk zijn als acht jaar bij ADO Den Haag eindigt met degradatie. Ik doe er dan ook alles aan om dat te voorkomen.’

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

EN NU OP TITELJACHT!

HET DOEL, WAARNAAR NAARSTIG WERD NAGESTREEFD, IS EINDELIJK BEREIKT. **ADO DEN HAAG PROMOVEERT NAAR DE EREDIVISIE,** HET NIVEAU DAT VIJF JAAR GELEDEN ROEMLOOS WERD VERLATEN. ANNO 2026, HEEL VROEG IN HET VOORJAAR BEREIKTE **DE FORMATIE VAN TRAINER ROBIN PETER** HET GROTE DOEL. ALS **VROEGSTE PROMOVENDUS** VAN DEZE EEUW ZELFS. EN NU GAAT DE PLOEG GEWOON DOOR, OP JACHT NAAR **HET KAMPIOENSCHAP** VAN DE KKD.

24 FEBRUARI 2026
WILLEM II-ADO DEN HAAG 0-1 (0-1)

De verwachting was, dat Willem II in eigen stadion ADO Den Haag het vuur na aan de schenen zou leggen. Het tegendeel bleek waar te zijn, want de équipe van trainer Robin Peter – waar Illaijh de Ruijter voor het eerst in de basis stond na zijn kniekwetsuur -domineerde zoals zij wilde. Eigenlijk waren de Tilburgse gastheren wat timide en kwamen er nauwelijks aan toe hoog druk te zetten. En dan kwam het enige doelpunt tot stand na wat kolderiek gegrabbel van de Brabantse goalie Thomas Didillon-Hödl, doorgaans toch een solide doelman, die van tijd tot tijd punten pakt voor zijn ploeg.
Na een hoekschop van Milan Hokke kopte Matteo Waem de bal in de doelmond, een korte scrimmage volgde, Didillon-Hödl werkte de bal in eigen doel en Luka Reischl was ter plekke om de bal die de doellijn al was gepasseerd voor alle zekerheid tegen het net knalde. De treffer, die de enige van de wedstrijd zou zijn, viel al in de elfde minuut.
ADO Den Haag speelde beheerst, zakelijk, met Jari Vlak als de meest opvallende man. Hij creëerde ruimte door als het ware met zijn benen een een-tweecombinatie aan te gaan en vervolgens met minutieuze through passes te strooien. Willem II slaagde er pas na twintig minuten in enige aandeel in de wedstrijd voor zich op te eisen. Het korte passwerk oogde aardig, de dieptepasses eindigden zonder uitzondering in Haagse voeten. En zo bleef ADO Den Haag het duel in Tilburg beheersen (balbezitpercentage in de eerste helft: 36-64!). In de 34e minuut volgde het eerste dreigende schot richting het doel van Kilian Nikiema, in de 37e minuut gevolgd door een serieus dreigende kopbal van Nathan Tjoe-A-On en uitstekend

Ilaijh de Ruijter tegen Willem II terug in de basis.

gepareerd door Nikiema. Na rust kwam Willem II wat meer aan de bal, dreigde enigszins frequenter (Devin Haen, Samuel Bamba), maar Vlak produceerde aan de overkant weer zo'n puur privé-eentweetje, dat via een een touché van een Willem II'er eindigde met een schot tegen de lat. Een vlekje op het optreden van de Volendammer was, dat hij voor een actie op het middenveld een onnodige gele kaart opliep en daardoor voor de komende wedstrijd tegen VVV-Venlo was uitgesloten. Voor de rest, een zakelijke overwinning met een gezien de veldverhoudingen te kleine marge. Alleen de marge op de eerste niet-directe-promotieplaats groeide weer zodanig, dat zelfs nuchtere en kritisch ingestelden er nu wel van uitgaan, dat een bevordering tot Eredivisionist eigenlijk niet meer kan misgaan.

Scoreverloop: 11. Didillon-Hödl (in eigen doel)
Scheidsrechter: Erwin Blank

Gele kaarten: Nigel Thomas, Kilian Nikiema en Jari Vlak (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 8.915

Opstelling Willem II
Thomas Didillon-Hödl; Nathan Tjoe-A-On (88. Per van Loon), Justin Hoogma, Raffael Behounek, Amine Et-Taibi; Anass Zarrouk (56. Gijs Besselink), Calvin Twigt, Amin Culum (56. Samuel Bamba); Nick Doodeman (77. Lasse Abildgaard), Thomas Verheydt (56. Siegert Baartmans), Devin Haen.

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder, Matteo Waem, Milan Hokke (59. Mees Kreekels/l81. Sekou Sylla); Juho Kilo, Jari Vlak; Nigel Thomas (58. Evan Rottier), Luka Reischl (58. Jalen Hawkins), Illaijh de Ruijter (46. Cameron Peupion); Bryan Fiabema.

VRIJDAG 27 FEBRUARI 2026
ADO DEN HAAG – VVV-VENLO 1-0 (1-0)

Mylian Jiménez en Cameron Peupion in luchtduel met voormalig ADO'er Youri Schoonderwaldt, doelman van VVV-Venlo.

ADO Den Haag – zonder de geschorste Jari Vlak – zette tegen VVV-Venlo de positieve, maar geleidelijk eentonige trend voort. Dominant spelend, voornamelijk op de helft van de tegenstander, balbezit van 63% tegen 37%, 11 tegen 2 schoten, waarvan 4 tegen 0 (!) op doel. Met andere woorden Kilian Nikiema was nagenoeg werkloos, terwijl voormalig ADO'er Youri Schoonderwaldt in het Venlose doel de handen vol had. Eerst had de sluitpost van VVV-Venlo nog hulp van de paal (inzet van Cameron Peupion), maar een kwartier later was het wel raak. Steven van der Sloot leidde de aanval in, Sekou Sylla leverde de assist waaruit Peupion scoorde.
Daarna produceerde de thuisclub de ene aanval na de andere, maar geen doelpunten. Daarom eigenlijk weer een zakelijke overwinning met de steeds concreter wordende promotie, die nu een kwestie van tijd is geworden. Maar, er wachten nog steeds een paar listige potjes.

Scoreverloop: 30. Peupion 1-0
Scheidsrechter: Marc Nagtegaal
Gele kaarten: Jiménez (ADO Den Haag, Verheij, Joosten en Saddiki (VVV-Venlo)
Toeschouwers: 11.967

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder, Matteo Waem (72. Diogo Tomas), Sekou Sylla; Juho Kilo, Mylian Jiménez ((81. Finn de Bruin); Luka Reischl (77. Jesse Bal), Illaijh de Ruijter (65. Jalen Hawkins); Bryan Fiabema (64. Evan Rottier).

Opstelling VVV-Venlo
Youri Schoonderwaldt; Luuk Verheij, Tijn Joosten (75. Timber), Philip Heise, Yousri Sbai; Joep Kluskens (46. Joshua Eijgenraam), Nassim Ait Mouhou (46. Lasse Wehemeyer), Lars de Blok; Navarone Foor, Layee Krumah (65. Naim Matoug), Driess Saddiki.

7 MAART 2026
ALMERE CITY FC-ADO DEN HAAG 1-0 (0-0)

Liefs 73 procent balbezit. Een enorm pluspunt, waarmee wel wat gedaan moet worden. En dat deed ADO Den Haag bij Almere City FC niet. De gastheren verdedigden met man en macht en hanteerden van tijd tot tijd de dieptepass. Daar was ruimte voor vanwege het hoog druk zetten van de bezoekers. En zou ontstond min of meer ook de enige treffer van de wedstrijd van Emanuel Poku, die daarmee een einde maakte aan de Haagse reeks van vijf victories op rij.
Met wat meer vuur en geluk had ADO Den Haag, waar Jari Vlak terug was in de ploeg na een eenmalige absentie wegens een schorsing, had al vroeg een cijfermatige marge gecreëerd kunnen worden. Het begon met een frisse aanval via Cameron Peupion, Bryan Fiabema, Sekou Sylla en Luka Reischl. Internationaler kan het niet!

Cameron Peupion stoomt op naar het Almeerse doel.

Vervolgens had een combinatie tussen Illaijh de Ruijter en Reischl resultaat kunnen opleveren.
Na rust lonkte een mogelijkheid voor Reischl, maar hij speelde de bal iets te ver voor zich uit, waardoor de verdediging van Almere City FC kon ingrijpen. Verheugend feit was wel, dat Daryl van Mieghem zijn rentree vierde als invaller na enige weken hamstringleed.
Later bleek, dat SC Cambuur inmiddels virtueel koploper is. Het zou jammer zijn, als de kers (kampioenschap) niet voor de onzen wordt, maar de taart (promotie) is van het allerhoogste belang. En die kwam ondanks het verlies in de Flevopolder toch weer een stap dichterbij, omdat De Graafschap thuis verloor van Vitesse.

Scoreverloop: 71. Poku 1-0
Scheidsrechter: Edwin van de Graaf
Gele kaarten: Peupion (ADO Den Haag), De Haan, Poku en Takahashi (Almere City FC).
Toeschouwers: 3.488

Opstelling Almere City FC

Jonas Wendliger; Niko Takahashi, James Lawrence, Emmanuel van de Blaak, Boyd Reith; Hamza el Dahri, Milan de Haan (65. Enzo Cornelisse), Ruben Providence; Julian Rijkhoff (65. Olivier de Nijs), Ferdy Druijff; Emanuel Poku.

Opstelling ADO Den Haag

Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder, Matteo Waem (84. Jesse Bal), Sekou Sylla; Juho Kilo, Jari Vlak (65. Mylian Jiménez); Cameron Peupion (46. Jalen Hawkins), Luka Reischl, Illaijh de Ruijter (66. Daryl van Mieghem); Bryan Fiabema (66. Evan Rottier).

13 MAART 2026
FC EMMEN-ADO DEN HAAG 0-1 (0-1)

Matchpoint voor promotie scheppen door bij FC Emmen te winnen lukte. SC Cambuur speelde gelijk tegen Roda JC, waardoor in de titelrace ADO Den Haag virtueel de voorsprong heroverde. Ja, en als De Graafschap een dag later tegen FC Dordrecht zou verliezen, was promotie (zonder te spelen) al een feit. Echter, de Superboeren wonnen.

Matchwinner Daryl van Mieghem in extase.

Eigenlijk was het FC Emmen tegen ‘Oud FC Emmen. Trainer Robin Peter werkte voor zijn komst naar Den Haag ruim een half jaar in Drenthe. In de winterstop verruilden Pascal Mulder en Jalen Hawkins de Drentse driehoek voor het Haagje en in het wat langer verleden maakte Jari Vlak in het roodwitte Emmer tricot furore. Sentimenten kwamen in de wedstrijd niet echt tot uiting. De formatie van trainer Peter speelde het dit seizoen beproefde systeem: hoog druk zetten, veel balbezit en de tegenstander weinig illusies latend. En na negen minuten was het raak door de na blessureleed weergekeerde Daryl van Mieghem met een prachtige afstandsknal. De inleiding vormde een korte corner van Juho Kilo en de lekker op dreef zijnde Cameron Peupion. Steven van der Sloot schoof aan om de bal panklaar te leggen van schutter Van Mieghem, die trouwens veelvuldig het Emmer doel onder vuur nam. Ook na rust heerste ADO Den Haag, al manifesteerde FC Emmen zich iets offen-

Evan Rottier juicht, omdat hij met zijn treffer ADO Den Haag naar de Eredivisie schoot.

siever. De Haagse wissels werkten verfrissend en flitsender, de geel-groenen benutten de grotere ruimten en verhoogden het tempo. Tot treffers kwam het niet en ontstond even een periode, dat FC Emmen geloof kreeg in een punt. Romano Postema, met 19 treffers topscorer in de KKD, dook een paar keer perspectiefrijk op voor het doel van Kilian Nikiema, die toch maar weer zijn zoveelste clean sheet realiseerde. Ach, de schotverhouding sprak boekdelen: 0-16 in de eerste helft, 3-5 in de tweede. Nu op naar dinsdag, thuis tegen Jong FC Utrecht. Dan moet de promotie en terugkeer naar de Eredivisie een feit worden. De feestneuzen kunnen uit de mottenballen worden gehaald.

Scoreverloop: 9. Van Mieghem 0-1
Scheidsrechter: Richard Martens
Gele kaarten: Besuijen, Gerezgiher, Nunumete, Larsen (FC Emmen) en Rottier (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 7.368

Opstelling FC Emmen

Luca Unbehaun; Lukas Larsen (82. Franck Evina), Gijs Bolk, Philip Söndergaard, Daniël Beukers; Rodney Kongolo (82. Noam Emeran), Casper Staring, Djenahro Nunumete (70. Chiel Sunder); Filimon Gerezgiher (61. Tim Geypens), Romano Postema, Vicente Besuijen (62. Stan van Manen).

Opstelling ADO Den Haag

Kilian Nikiema; Steven van der Sloot (89. Mees Kreekels), Pascal Mulder, Matteo Waem, Sekou Sylla; Juho Kilo, Jari Vlak; Daryl van Mieghem (56. Illaijh de Ruijter), Evan Rottier (68. Jesse Bal), Cameron Peupion (68. Nigel Thomas); Luka Reischl (46. Bryan Fiabema).

17 MAART 2026

ADO DEN HAAG-JONG FC UTRECHT 1-0 (0-0)

Er was zo veel – bijna te veel – afleiding om van ADO Den Haag-Jong FC Utrecht een serieuze krachtmeting te verwachten. Een indrukwekkende lichtshow, beheerst

vuurwerk, heerlijke sfeer in een nagenoeg vol stadion op het avondje vol verwachting klopt ons hart. Nee, geen Sinterklaas, maar de promotie lonkte, na vijf jaar terug naar de Eredivisie. Winst was geboden, het werd een feestwedstrijd, maar voetbaltechnisch beslist geen galavoorstelling.
Trouwens, Jong FC Utrecht bood helemaal geen verkeerde tegenstand en controleerde zelfs delen van de wedstrijd. Eigenlijk baarde Cameron Peupion aan Haagse zijde het meest opzien door herhaaldelijk het Utrechtse doel onder vuur te nemen. Daar stond Kevin Gadellaa onder de lat en deed dat met verve. Alleen in de vijftigste minuut gaf hij na een afstandsschot van Cameron een rebound weg. Evan Rottier pikte de bal en schoot raak en ADO Den Haag naar de promotie. Alles wat geel-groen was ontwaakte uit de nachtmerrie van mei 2022, toen ADO Den Haag in de finale van de play-offs twaalf minuten voor het einde met 3-0 voor stond en dus met negen tenen in de Eredivisie. Het werd niets, na verlenging niet en na strafschoppen niet. Ellende, die de club sportief, organisatorisch en naam jaren achteruit wierp. Nu, vijf jaar promoveert ADO Den Haag als vroegste in deze eeuw naar het walhalla van het nationale voetbal. En dat met een vrouw als spelleider. Shona Shukrula kon het af zonder kaarten en taxeerde een Utrechtse duwfout als te gering van kaliber om een strafschop te verstrekken. En zij voelde, dat het Haagse promotiefeest op uitbarsten stond, waardoor zij de blessuretijd slechts drie seconden liet duren. Dat kwam haar drie dagen later op kritiek te staan van trainer Henk de Jong van nummer twee SC Cambuur, die eigenlijk zelf het eigen promotiefeest onnodig uitstelde. Kritiek achteraf, da's gemakkelijk. Maar ach, de Friezen kunnen de bevordering tot Eredivisionist ook niet ontlopen. Eventjes geduld, promotie komt zo….

Scoreverloop: 50. Rottier 1-0
Scheidsrechter: Shona Shukrula
Geen kaarten!
Toeschouwers: 14.525

Opstelling ADO Den Haag
Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder, Matteo Waem, Sekou Sylla; Juho Kilo, Jari Vlak; Daryl van Mieghem (81. Illaijh de Ruijter), Evan Rottier (81. Jesse Bal), Cameron Peupion (75. Nigel Thomas); Luka Reischl (46. Bryan Fiabema).

Opstelling Jong FC Utrecht
Kevin Gadellaa; Viggo Plantinga ((66. Jesper van Riel), Neal Viereck, Per Kloosterboer, Emeka Adiele (50. Jessey Sneijder); Noa Dundas, Wessel Kooy, Oualid Agougil (19. Sil van der Wegen); Rafik el Arguioui (85. Shedragh Ebite); Markus Jensen, Emirhan Demircan (85. Driss Laaouina).

22 MAART 2026
DE GRAAFSCHAP-ADO DEN HAAG 1-2 (0-1)

Nu de promotie een feit is wordt de jacht op de titel van de KKD ingezet. Runner up SC Cambuur werkte enkele dagen eerder al mee door in eigen stadion te verliezen van Jong AZ. Gastheer De Graafschap leek op de eigen Vijverberg voor ADO Den Haag geen gemakkelijke klus. De ploeg van trainer Robin Peter gaf wel het gebruikelijke visitekaartje af (hoog druk zetten, tegenstander zo min mogelijk de bal laten) in een nagenoeg perfecte uitvoering. Al in de vijfde minuut viel de eerste oogst te noteren. Verdediger Thomas Kok van De Graafschap kwam na een hoekschop zodanig in het nauw (drie ADO'ers omringden hem), dat hij pardoes in eigen doe schoot.
De Haagse aanvallers verdedigden al bij de primaire Doetinchemse pogingen om van achteruit op te bouwen. Voorgenomen dieptepasses smoorden via Haagse voeten en benen. Pas in de 24e minuut kwam De Graafschap tot de eerste doelpoging (rechtsachter Nolan Martens). Hoewel De Graafschap best aardig wat balbezit koesterde had het weinig vat op de Haagse scharniercombinaties, waardoor de ruimte tussen de linies vrij gemakkelijk werd bereikt. En zodoende slaagde ADO Den Haag erin het doordekken te promoveren tot doorjagen. En dat leidde tot een tikje offensieve overmoedigheid, want kort voor rust tot een doorbraak van de Doetinchemmer spits Nils Eggens, die overigens onnauwkeurig passte op de meegekomen teammaat Ibrahim el Kadiri.

In de tweede helft kwam De Graafschap af en toe tot dreigementen. Onder meer via de snelle, voor El Kadiri ingevallen Fransman Nathan Kaninda en Teun Gijsselhart, die de Haagse goalie Kilian Nikiema tot handelend optreden dwong. Ook Reuven Niemeijer deed een poging. Wel een boogballetje van Eggens was raak: 1-1. ADO Den Haag reageerde onmiddellijk. De net ingevallen Bryan Fiabema sloot een vaardige dribbel af met een voorzet vanaf de Doetinchemse achterlijn en de uit de

tweede lijn toelopende Jari Vlak schoot strak binnen: 1-2. In de jacht op de gelijkmaker paste De Graafschap vervolgens met vier man forechecking toe. Dat resulteerde in gaten op het middenveld, hetgeen ADO Den Haag perspectieven bood in de omschakeling. Zo ontwikkelde het duel op de Vijverberg zich gaandeweg alsnog tot een redelijk boeiend kijkspel. In het slotoffensief van de thuisclub bevestigde rechter centrale verdediger Pacal Mulder zijn in Haagse dienst snel verworven reputatie van rustige betrouwbare kracht en groeide in de defensie in zijn rol uit zoals Vlak dat doet op het middenveld. Opvallend detail was ook, dat invaller Illaijh de Ruijter talrijke keren de bal voor ADO Den Haag in zijn veroveringstocht steeds in gunstige positie wist te brengen. En nu even pas op de plaats vanwege de interlandbreak. Daarna gaat de jacht op de titel verder.

Scoreverloop: 5. Kok (eigen doelpunt) 0-1, 60. Eggens 1-1, 62. Vlak 1-2.
Scheidsrechter: Stan Teuben
Gele kaarten: Sylla en Vlak (ADO Den Haag)
Toeschouwers: 11.025

Opstelling De Graafschap

Ties Wieggers; Leve Schoppema, Thomas Kok (85. Jevon Simons), Rowan Besselink (74. Stijn Bultman), Nolan Martens; Teun Gijsselhart, Reuven Niemeijer (76. Fedde de Jong), Jason Meerstadt (85. Joran Hardeman); Ibrahim el Kadiri (46. Nathan Kaninda), Niels Eggens, Chahid el Allachi.

Opstelling ADO Den Haag

Kilian Nikiema; Steven van der Sloot, Pascal Mulder, Matteo Waem, Sekou Sylla (75. Luka Reischl/90. Mylian Jiménez); Juho Kilo, Jari Vlak; Daryl van Mieghem (56. Nigel Thomas), Evan Rottier (76. Mees Kreekels), Cameron Peupion (46. Ilaijh de Ruijter); Jesse Bal (56. Bryan Fiabema).

Bryan Fiabema op weg naar zijn assist voor de winnende goal van Jari Vlak.

UITSLAGEN

Onder 19 en PSV betreden De Aftrap. De bezoekers hebben de bus duidelijk zichtbaar geparkeerd.

ADO 1

24 februari 2026:	Willem II-ADO Den Haag 0-1 (inhaalwedstrijd)	
27 februari 2026:	ADO Den Haag – VVV-Venlo	1-0
7 maart 2026:	Almere City FC-ADO Den Haag	1-0
13 maart 2026:	FC Emmen-ADO Den Haag	0-1
17 maart 2026:	ADO Den Haag-Jong FC Utrecht	1-0
22 maart 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag	1-2

Onder 21

28 februari 2026:	Willem II-ADO Den Haag	2-1
3 maart 2026:	FC Skillz-ADO Den Haag (oefenduel)	2-2
7 maart 2026:	ADO Den Haag-De Graafschap	2-2
14 maart 2026:	ADO Den Haag-FC Groningen	0-1
17 maart 2026:	TOGB-ADO Den Haag afgelast	
21 maart 2026:	SC Cambuur-ADO Den Haag	4-1

Onder 19

28 februari 2026:	Feyenoord-ADO Den Haag	2-1
10 maart 2026:	ADO Den Haag-PSV	0-3
14 maart 2026:	ADO Den Haag-AZ	3-0
21 maart 2026:	Ajax-ADO Den Haag	4-2

Onder 17

28 februari 2026:	ADO Den Haag-Wilhelmus	2-2
7 maart 2026:	ADO Den Haag-RKAV Volendam	3-2
14 maart 2026:	Alphense Boys-ADO Den Haag	0-7
21 maart 2026:	ADO Den Haag-Telstar	5-3

Onder 16

28 februari 2026:	ADO Den Haag-Feyenoord	1-2
7 maart 2026:	ADO Den Haag-PSV verplaatst naar 14 april 2026	
14 maart 2026:	AZ-ADO Den Haag	0-1
21 maart 2026:	ADO Den Haag-Ajax	2-5

Onder 15

28 februari 2026:	FC Utrecht-ADO Den Haag	3-3
7 maart 2026:	ADO Den Haag-NAC Breda	3-2
14 maart 2026:	ADO Den Haag-AZ	2-0
21 maart 2026:	Ajax-ADO Den Haag	4-6

Onder 14

3 maart 2026:	ADO Den Haag-PSV	0-1
7 maart 2026:	PSV-ADO Den Haag	2-0
14 maart 2026:	ADO Den Haag-AZ	0-5
21 maart 2026:	Ajax-ADO Den Haag	3-4

Onder 13-1

28 februari 2026:	ADO Den Haag-NEC	4-1
7 maart 2026:	PSV-ADO Den Haag	5-1
14 maart 2026:	NAC Breda-ADO Den Haag	3-1
21 maart 2026:	ADO Den Haag-Sparta	6-3

Onder 13-2

25 februari 2026:	ADO Den Haag-Kethel Spaland 13-1 (beker)	3-1
26 februari 2026:	ADO Den Haag-Quick Boys 13-1	2-1
14 maart 2026:	ADO Den Haag-FC Skillz 13-1	4-3
21 maart 2026:	Barendrecht 13-1 – ADO Den Haag	2-1

ADO Den Haag Vrouwen

15 maart 2026:	Hera United-ADO Den Haag	1-3

Jong ADO Den Haag vrouwen

7 maart 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag	3-2
14 maart 2026:	FC Twente-ADO Den Haag	1-2

Meiden onder 17

28 februari 2026:	HBS JO15-2 – ADO Den Haag	3-1
7 maart 2026:	ADO Den Haag-Wilhelmus JO15-1	2-6
14 maart 2026:	Laakkwartier JO15-2 – ADO Den Haag	4-0
21 maart 2026:	ADO Den Haag-Graaf Willem-VAC JO15-1	1-2

PROGRAMMA

Haagse vreugde bij de uitwedstrijd tegen Excelsior. Wordt dit ook het geval in de return in eigen stadion?

ADO 1

3 april 2026:	ADO Den Haag-Jong Ajax
6 april 2026:	ADO Den Haag-FC Eindhoven
12 april 2026:	FC Dordrecht-ADO Den Haag
17 april 2026:	ADO Den Haag-RKC Waalwijk
24 april 2026:	FC Den Bosch-ADO Den Haag

Onder 21

28 maart 2026:	De Graafschap-ADO Den Haag
	ADO Den Haag-FC Twente/Heracles
18 april 2026:	Feyenoord-ADO Den Haag

Onder 19

11 april 2026:	ADO Den Haag-NEC
18 april 2026:	FC Volendam-ADO Den Haag
21 april 2026:	PSV-ADO Den Haag

Onder 17

11 april 2026:	ADO Den Haag-Excelsior
18 april 2026:	Willem II-ADO Den Haag

Onder 16

28 maart 2026:	PSV-ADO Den Haag
11 april 2026:	Almere City FC-ADO Den Haag
14 april 2026:	ADO Den Haag-PSV
18 april 2026:	ADO Den Haag-Sparta

Onder 15
28 maart 2026: NAC Breda-ADO Den Haag
11 april 2026: ADO Den Haag-NEC
18 april 2026: FC Volendam-ADO Den Haag

Onder 14
11 april 2026: ADO Den Haag-Feyenoord
18 april 2026: FC Utrecht-ADO Den Haag

Onder 13-1
28 maart 2026: ADO Den Haag-PSV
11 april 2026: Sparta-ADO Den Haag
18 april 2026: ADO Den Haag-Feyenoord

Onder 13-2
28 maart 2026: ADO Den Haag-Excelsior JO13-1
4 april 2026: ADO Den Haag-Meerburg JO13-1
11 april 2026: Wilhelmus JO13-1 J/M-ADO Den Haag
18 april 2026: ADO Den Haag-FCB-HWD JO13-1

Onder 12
28 maart 2026: Willem II-ADO Den Haag
11 april 2026: ADO Den Haag-FC Twente/Heracles
18 april 2026: PSV-ADO Den Haag

Onder 11
28 maart 2026: AZ-ADO Den Haag
11 april 2026: Feyenoord-ADO Den Haag
18 april 2026: Vitesse-ADO Den Haag

Vrouwen 1
29 maart 2026: ADO Den Haag-Excelsior
5 april 2026: FC Twente-ADO Den Haag
26 april 2026: AZ-ADO Den Haag

Vrouwen Jong (beloften)
28 maart 2026: ADO Den Haag-AZ
11 april 2026: Ajax-ADO Den Haag
18 april 2026: ADO Den Haag-FC Groningen
25 april 2026: ADO Den Haag-PSV

Onder 17 (meiden)
28 maart 2026: RKDEO JO15-2 – ADO Den Haag
11 april 2026: ADO Den Haag-Concordia JO15-2
18 april 2026: FC ‘s-Gravenzande JO15-1 – ADO Den Haag

Onder 16 (meiden)
29 maart 2026: ADO Den Haag-NAC Breda
5 april 2026: Telstar-ADO Den Haag
19 april 2026: FC Twente-ADO Den Haag (in Oldenzaal)
19 april 2026: Sparta-ADO Den Haag (in Oldenzaal)
26 april 2026: ADO Den Haag-Feyenoord

UITSMIJTER!

ADO-trainer uit zorgen over ganzenpoep op trainingsvelden

In de aanloop naar de competitiewedstrijd tegen VVV-Venlo vanavond heeft hoofdtrainer Robin Peter van ADO Den Haag zijn zorgen geuit over de trainingsvelden.

Was het gras slecht gemaaid? Zijn er te veel kale plekke te zien? Nee, het was heel iets anders wat Peter dwarszat: ganzenpoep. „Het is vooral een kwestie van hygiëne", stelt hij terwijl er twee ganzen over vliegen. „Bij een sliding zit je been onder en bij een wondje is dat niet zo fris. De poep komt op de bal en de spelers nemen de poep ook mee naar binnen, omdat het onder hun schoenen zit."

▲ Peter: „Ik hoop dat het snel wordt opgelost." FOTOPROSHOTS

ADO is zelf verantwoordelijk voor het onderhoud van de velden. „Ik hoop dat het snel wordt opgelost. Alleen de club weet nog niet zo goed hoe."

Peter zal door moeten met zijn selectie, de Keuken Kampioen Divisie wacht op niemand. Drie dagen na de zege bij Willem II (0-1) komt vanavond VVV-Venlo op bezoek. De trainer moet puzzelen met zijn opstelling, omdat zijn selectie niet ongeschonden uit de strijd is gekomen in Tilburg.

Milan Hokke viel dinsdagavond uit met een hamstringblessure, iets waar hij het hele seizoen al geregeld last van heeft. In Tilburg voelde hij 'een plopje', maar de verdediger zei na de zege snel hopen terug te zijn. „De vorige keer heb ik er wat naalden in gestoken en was ik na een week weer terug."

Of dat nu ook het geval is, is afwachten. „Ik verwacht niet dat hij er lang uit zal zijn", zei Peter, die ook een update gaf over de absentie van Mees Kreekels die als vervanger van Hokke geblesseerd uitviel. „Het lijkt vooral een probleem met zijn knie. We moeten nog wat meer dingen uitzoeken. Een scan? Dat is een taak voor de medische staf. Ik kan hierover op dit moment niet in detail treden."

Daardoor zal waarschijnlijk Sekou Sylla in de basis beginnen. Hij kampte onlangs nog met een hamstringblessure en verloor daardoor zijn basisplek aan Hokke. „Milan heeft het fantastisch gedaan, dat moet ik eerlijk toegeven", vertelde Sylla dinsdagavond.

Ook aanvoerder Jari Vlak is er tegen VVV niet bij. De middenvelder kreeg tegen Willem II zijn vijfde gele kaart van het seizoen en is daardoor geschorst. Mylian Jimenez lijkt de logische vervanger te zijn naast Juho Kilo. Er was ook goed nieuws: Daryl van Mieghem keert terug in de wedstrijdselectie na een kuitblessure, die hij eind januari opliep.

– Wout Fassbender

GANZEN, PRAAT D'R NIET VAN. ZE PLANTEN ZICH MAAR VOORT EN ER VORMEN ZICH MASSALE GEZINNEN. OOK IN HET ZUIDERPARK. TRAINER ROBIN PETER KLAAGT NIET ZO GAUW, MAAR OVER DIE GANZEN? EN DAN VOORAL, OMDAT ZE ONGEBREIDELD HUN HOOP MAAR LATEN VAREN! OOK OP DE TRAININGSVELDEN. DAN HEBBEN WIJ HET NOG MAAR NIET OVER DE OVERLAST DIE DE NABURIGE BEACHVOLLEYBALLERS ONDERVINDEN EN BLOOTVOETS OF OP HUN SLIPPERS NAAR HUN ZANDBAK GAAN. DIE GANZEN GAAN INMIDDELS ZO VER, DAT ZIJ TIJDENS WEDSTRIJDEN OP HET VELD NEERSTRIJKEN. ZOALS ONLANGS TIJDENS ONDER 21-FC GRONINGEN. HE SPEL WERD ONDERBROKEN OM OP GANZENJACHT TE GAAN. MAAR SNEL LIETEN DIE BEESTEN ZICH NIET VERJAGEN. DAAR WAS EXPERTISE VOOR NODIG. EN DIE HEBBEN WIJ IN ONDER ANDEREN HAKAN ARGUN.

